

○ คำพิพากษา^(อุทธรณ์)

(ତ. ୩୩.୩)

គឺមាយលេខាំទី ០. ៧៥៨/២៥៦
គឺមាយលេខាំទី ១. ៩៥៩/២៥៦

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ມາລປກຄຮອງສູນສຸດ

วันที่ ๓๗ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๗

ระหว่าง นายวิจิตร โภชนา ผู้ฝ่ายคดี
ศึกษาธิการจังหวัดสงขลา ที่ ๑
คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ដំណឹងគីឡូទូរន័យជាមុនការប្រកបនៅសង្គម គីឡូទូរន័យលេខាំពី ប. ៣០/២៤៦២
លេខាជនបានក្លែងពី ប. ៧០/២៤៩៨៤

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ขณะผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนวัดบ่อสรรวิทยาทาน อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต ๑ มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง เนื่องจากได้ลงนามในสัญญาจ้างติดตั้งปรับปรุงซ่อมแซมระบบไฟฟ้าภายในโรงเรียน สังกัดเขตพื้นที่ศึกษาสงขลา เขต ๑ รวม ๘ โรงเรียน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ตามสัญญาเลขที่ ๗/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๙ โดยสัญญาจ้างดังกล่าวทำขึ้นในวันเดียวกับที่ห้างหุ้นส่วนจำกัดไทยนครรุ่งเรืองกิจ นำสัญญาจ้างฉบับเดียวกันไปจ่ายค่าอกรถatem เปิดใบเสนอราคา ของสรรพกิจพื้นที่สาขาวังน้ำเย็น จังหวัดยะลาแก้ว โดยระยะทางไม่อาจนำสัญญาที่ทำขึ้นที่จังหวัดสงขลาไปเสียภาษีที่จังหวัดยะลาได้ในวันเดียวกัน ประกอบกับเจ้าหน้าที่พัสดุของโรงเรียน

ไม่ได้ส่งประกาศ...

ไม่ได้ส่งประกาศเชิญชวนเพื่อเปิดโอกาสให้แก่ผู้ที่สนใจได้เตรียมข้อเสนอตามระเบียบ สำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๓๐ แต่มีห้างหุ้นส่วนจำกัด ไทยนครรุ่งเรืองกิจ และห้างหุ้นส่วนจำกัด ส. สองนคร มารับซองสอบราคา และห้างหุ้นส่วนจำกัด ไทยนครรุ่งเรืองกิจ ได้ยื่นของเสนอราคายieldiya ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยคณะกรรมการได้ส่วนได้รับรวมพยานหลักฐานแล้วเห็นว่ากรณีรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีร่วมกับเจ้าหน้าที่พัสดุทำสัญญา และลงนามในสัญญาไว้ล่วงหน้า และมอบสัญญาให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด ไทยนครรุ่งเรืองกิจ ไปก่อน วันที่ระบุในสัญญาโดยไม่เปิดโอกาสให้ผู้เสนอราคายieldiya เข้ามาแข่งขันราคาย่างเป็นธรรม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ใน การประชุมครั้งที่ ๘๒๙ – ๑๐๐/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๐ จึงมีมติว่าการกระทำการของผู้ฟ้องคดีมีข้อความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติ หน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของ ทางราชการและหน่วยงานการศึกษา มติคณะกรรมการรัฐมนตรีหรือนโยบายของรัฐบาล ประมาณเลินเล่อหรือ ขาดการเอาใจใส่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหาย แก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานกระทำการอื่นใดอันได้ซึ่งอ้วนเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๔ วรรคสาม มาตรา ๘๔ วรรคสอง และมาตรา ๘๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ คณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดส旌ชลา (ก.ศ.ส. 旌ชลา) ในราชประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ พิจารณาแล้วเห็นชอบ ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ขึ้นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง และตามความเห็นของ อ.ก.ศ.ส. 旌ชลา ประกอบหนังสือสำนักงานเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๔/ว ๒๓๔ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๖ จึงมีติงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๖ โดยอาศัย อำนาจตามความในมาตรา ๕๓ และมาตรา ๑๐๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและ บุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ คำสั่งหัวหน้าคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๙/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๐ เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ ประกอบกับ ระเบียบ ก.ศ.ส. ว่าด้วยวันออกจากราชการของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดส旌ชลา ที่ ๑๗/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๒ ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าการได้ส่วนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยพนักงานได้ส่วนไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากไม่เปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดีต่อสู้คดีได้อย่างเต็มที่ การได้ส่วนพยานไม่ได้กระทำต่อหน้าผู้ฟ้องคดี ไม่เปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดีซักค้านพยานและ นำพยานเข้าสืบหักล้างพยานของผู้กล่าวหา ผู้ฟ้องคดีอ้างพยานบุคคลจำนวน ๕ ปาก ประกอบด้วย เจ้าหน้าที่ไฟฟ้าส่วนภูมิภาค อำเภอสิงหนคร เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลชิงโโค อำเภอ สิงหนคร นายสถานนีวิทยุ และเจ้าหน้าที่สถานนีวิทยุกระจายเสียง โดยพยานบุคคลมีชื่อที่อยู่ชัดเจน

/แต่พนักงาน...

แต่พนักงานได้ส่วนไม่เรียกพยานบุคคลดังกล่าวมาได้ส่วนเพื่อพิสูจน์ความจริง เพียงแต่แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีนำเอกสารหลักฐานต่าง ๆ มาแสดงเท่านั้น อีกทั้ง การได้ส่วนดำเนินการล่าช้า ทำให้พยานหลักฐานต่าง ๆ มีสภาพเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม เพราะเหตุผลด้านมาเกือบ ๑๐ ปี ก่อให้เกิดภาระแก่ผู้ฟ้องคดีในการนำพยานหลักฐานมาแก้ข้อกล่าวหา อันขัดต่อมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ทั้งนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยร้ายแรงข้าราชการครูที่เกี่ยวข้องกับเรื่องร้องเรียนนี้ รวมถึงผู้ฟ้องคดี คณะกรรมการสอบสวนเห็นควรให้ยุติเรื่อง และ อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับวินัยและการออกจากราชการได้พิจารณาเห็นชอบกับผลการสอบสวนดังกล่าวจึงมีมติให้ยุติเรื่อง ก่อนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะมีคำสั่งให้เตือนข้อเท็จจริงกรณีข้อกล่าวหาเดียวกัน การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งมีลักษณะผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดีอีกรึ จึงเป็นการกระทำที่ไม่เป็นธรรม นอกจากนี้ การดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างปรับปรุงซ่อมแซมระบบไฟฟ้าภายในโรงเรียนวัดบ่อสระวิทยาทาน มีการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคที่เป็นองค์กรภายนอกเข้ามายกกำกับดูแล และการจัดจ้างปรับปรุงระบบไฟฟ้าดังกล่าวมีงบประมาณต่ำกว่าราคากลางที่กำหนด วัดสุดอุปกรณ์ต่าง ๆ ได้มาตรฐานของ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคทุกประการ รัฐไม่ได้รับความเสียหายแต่อย่างใด และหากมีพฤติกรรมในการดำเนินการสอบราคาจ้างโครงการดังกล่าวโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายดังที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กล่าวอ้างจริง ก็ต้องเป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่ระดับสูงที่มีอำนาจหน้าที่ในการอนุมัติการจัดซื้อจัดจ้างข้าราชการครูแต่ละโรงเรียนที่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการในการดำเนินการจัดซื้อจัดจ้าง เป็นเพียงเครื่องมือของผู้มีอำนาจในการดำเนินการในเรื่องของผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะองค์กรที่มีอำนาจหน้าที่ในการประปารบประปามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการจึงควรดำเนินการสอบสวนและแสวงหาข้อเท็จจริง เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงถึงบุคคลที่อยู่เบื้องหลังการสั่งการให้ข้าราชการครูดำเนินการดังกล่าว ไม่ควรโยนความผิดให้ข้าราชการครูของแต่ละโรงเรียนต้องมารับโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงในความผิดที่ตนเองไม่ได้มีเจตนากระทำความผิด การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติซึ่งมีลักษณะผิดว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีมีลักษณะผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๔๕ วรรคสาม มาตรา ๔๕ วรรคสอง และมาตรา ๔๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระบบที่ลังโภค ไม่ถูกต้องและไม่เป็นธรรม คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสิงห์บุรี ๑๗/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๒ ที่ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒

/๑. คืนสิทธิ...

๒. คืนสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ของผู้พ้องคดีในฐานะข้าราชการบำนาญกลับมาดังเดิม เสมือนไม่เคยมีคำสั่งสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสงขลา ที่ ๑๓๒/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๒

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การว่า สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมีหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ที่ ปช ๐๐๑๖/๐๖๓๐ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๑ แจ้งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต ๑ ให้พิจารณาลงโทษทางวินัยกับผู้ถูกกล่าวหาจำนวน ๑๗ ราย รวมทั้งผู้พ้องคดี ในฐานความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติ คือ ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจ ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง และฐานประพฤติชี้ว่ายอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๔ วรรคสาม มาตรา ๘๕ วรรคสอง และมาตรา ๘๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสงขลา เขต ๑ จึงเสนอเรื่องมายังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครู และเป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาคุณภาพชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ประจำปีการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ หลังจากนั้น คณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดสงขลาในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ พิจารณาแล้ว เห็นชอบตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชี้มูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรงผู้พ้องคดี โดยลงโทษปลดออกจากราชการกับผู้ถูกกล่าวหาจำนวน ๑๖ ราย รวมทั้งผู้พ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งลงโทษ ปลดออกจากราชการแก่ผู้ถูกกล่าวหาตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในส่วนของผู้พ้องคดี คือ คำสั่งสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสงขลา ที่ ๑๓๒/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๒ ดังนั้น การสั่งลงโทษปลดผู้พ้องคดีออกจากราชการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงเป็นกรณีที่ต้องถือปฏิบัติตามมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ในฐานะผู้มีอำนาจแต่งตั้งและถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาหลังจากได้รับสำนวนการไต่สวน ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ คำสั่งหัวหน้าคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๙/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๐ เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ และมติคณะกรรมการรัฐมนตรีตามหนังสือ สำนักงานเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๕/ว ๒๓๔ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๓๖

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การว่า กองบังคับการปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ในวงราชการได้มีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๒๖.(๑๐)๕/๒๓๗๙ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๒ ลงเรื่อง กล่าวหาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาดำเนินการ กรณีผู้บริหารโรงเรียน เจ้าหน้าที่ฝ่ายพัสดุ คณะกรรมการเปิดซองสอบราคา และผู้รับจ้างของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต ๑ ดำเนินการโครงการติดตั้งระบบไฟฟ้าภายในโรงเรียนโดยมิชอบ หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติ

/หน้าที่...

หน้าที่โดยทุจริตและทำเอกสารเท็จ กรณีการดำเนินการโครงการติดตั้งไฟฟ้าภายในโรงเรียน ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต ๑ จังหวัดสงขลา ระหว่างเดือนสิงหาคม ๒๕๔๙ ถึงเดือนธันวาคม ๒๕๔๙ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ รับเรื่องตั้งกล่าวไว้ดำเนินการ ตามมาตรา ๘๙ แห่ง พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวน เพื่อดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ ๕๒/๒๕๔๓ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ และคำสั่ง คณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ ๓๓๐/๒๕๔๓ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๔๓ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ใน การประชุมครั้งที่ ๗๗ – ๘๑/๒๕๔๙ เมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๔๙ มีมติให้ปรับเปลี่ยนรูปแบบ การไต่สวนข้อเท็จจริงจากการแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวน เป็นมอบหมายให้องค์คณะ พนักงานไต่สวน จึงมีคำสั่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ ๓๖/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๔๙ แต่งตั้งองค์คณะพนักงานไต่สวน ทั้งนี้ องค์คณะพนักงานไต่สวนได้แจ้งคำสั่งดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบแล้ว ผู้ฟ้องคดีมิได้คัดค้าน ต่อมา องค์คณะพนักงานไต่สวนดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง โดยรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาทั้งหมดแล้วเห็นว่า มีพยานหลักฐานเพียงพอ ที่จะสนับสนุนข้อกล่าวหาว่าผู้ฟ้องคดีกระทำการอันมีมูลความผิด จึงแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ฟ้องคดีทราบ เมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ผู้ฟ้องคดีเข้าใจข้อกล่าวหาโดยตลอดและซึ่งแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือ ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๖๐ หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ใน การประชุมครั้งที่ ๙๒ – ๑๐๐/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๐ พิจารณาสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงแล้วมีมติเป็นเอกฉันท์ เห็นชอบตามความเห็นขององค์คณะพนักงานไต่สวนว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีมีมูลความผิด ทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเอง หรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการ โดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระบุแบบแผนของทางราชการและหน่วยงานการศึกษา ผิดกฎหมายหรือนโยบายของรัฐบาล ประมาทเดินเลือ หรือขาดการเอาใจใส่ร่มมัตระวังรักษาราษฎร์ของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานกระทำการอื่นใดอันได้ซึ่งเป็นผู้ประพฤติช่ำช้อย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๙ วรรคสาม มาตรา ๘๙ วรรคสอง และมาตรา ๘๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และมีมูลความผิดทางอาญา ตามมาตรา ๑๕๑ และมาตรา ๑๕๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคายื่อน้ำยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ที่ ปช ๐๐๑๖/๐๖๓๐ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๑ แจ้งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต ๑ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา ของผู้ฟ้องคดีเพื่อพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดี และมีหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ที่ ปช ๐๐๑๖/๐๖๓๑ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๑ แจ้งอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีอาญา ใน การไต่สวน

/ข้อเท็จจริงนั้น...

ข้อเท็จจริงนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดำเนินการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องแล้ว การวินิจฉัยข้อเท็จจริงเป็นไปตามพยานหลักฐานที่ปรากฏในสำนวนการไต่สวน และพยานหลักฐาน ตั้งกล่าวสามารถพิสูจน์ความผิดของผู้ฟ้องคดีได้ มติซึ่มูลความผิดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงชอบด้วยกฎหมาย ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสงขลา ที่ ๓๗/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๒ ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ จึงชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน

กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ร่วมกับเจ้าหน้าที่พัสดุของโรงเรียนทำสัญญา และลงนามในสัญญาว่าล่วงหน้า โดยให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด ไทยนครรุ่งเรืองกิจ เป็นคู่สัญญา และไม่ได้มอบสัญญาให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด ไทยนครรุ่งเรืองกิจ ไปก่อนวันที่ระบุในสัญญา นั้น เห็นว่า ขณะเกิดเหตุคดีนี้ ผู้ฟ้องคดีได้รับมอบอำนาจจาก เลขานุการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามคำสั่งที่ ๒๒/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๖๒ ให้มีอำนาจสั่งซื้อสั่งจ้างและดำเนินการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้ประมานการและขอรับงบประมาณจากสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาสงขลา เขต ๑ เพื่อเป็นค่าดำเนินงานติดตั้งปรับปรุงและซ่อมแซมระบบไฟฟ้า และได้รับ จัดสรรงบประมาณ จำนวน ๒๖๔,๙๙๗ บาท ต่อมา เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๒ นางระหวาย กมลเจริญ เจ้าหน้าที่พัสดุ ได้จัดทำรายงานเหตุผลและความจำเป็นในการขอจ้างติดตั้งปรับปรุง ซ่อมแซมระบบไฟฟ้าภายในโรงเรียนวัดบ่อสารวิทยาทาน เสนอผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้อำนวยการ โรงเรียนวัดบ่อสารวิทยาทานลงนาม และพิจารณาให้ความเห็นชอบจัดจ้างติดตั้งปรับปรุงและ ซ่อมแซมระบบไฟฟ้าดังกล่าวโดยวิธีการสอบราคา กำหนดราคากลาง ๒๖๔,๙๙๗ บาท ผู้ฟ้องคดี มีคำสั่งโรงเรียนวัดบ่อสารวิทยาทาน ที่ ๓๗/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๒ แต่งตั้ง คณะกรรมการเปิดซองสอบราคา คณะกรรมการตรวจการจ้าง ผู้ควบคุมงานจ้าง และลงนาม ประกาศสอบราคาและหนังสือถึงผู้มีอาชีพรับจ้างและหน่วยงานต่าง ๆ โดยกำหนดยื่นของสอบราคา ตั้งแต่วันที่ ๑ – ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๒ และกำหนดเปิดซองสอบราคาในวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๒ โดยไม่ปรากฏหลักฐานการจัดส่งประกาศการสอบราคา ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๓๑ ช่องกำหนดว่า เมื่อหัวหน้าส่วนราชการ สั่งการอนุมัติแล้วให้เจ้าหน้าที่พัสดุจัดทำประกาศเชิญชวนเพื่อคัดเลือกคุณสมบัติเบื้องต้น และ ประกาศเชิญชวน โดยในประกาศครั้งแรกให้กำหนดสถานที่ วัน เวลารับข้อเสนอ ปิดการรับ ข้อเสนอ และเปิดซองข้อเสนอ พร้อมทั้งประกาศโฆษณาและแจ้งลักษณะโดยย่อของพัสดุ ที่ต้องการซื้อหรืองานที่ต้องการจ้างและกำหนดเวลาให้พอเพียงเพื่อเปิดโอกาสให้แก่ผู้ที่สนใจ จัดเตรียมข้อเสนอ ทั้งนี้ จะต้องกระทำก่อนวันรับของข้อเสนอไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน โดยประกาศ ทางวิทยุกระจายเสียงและลงประกาศในหนังสือพิมพ์ หากเห็นสมควรจะส่งประกาศเชิญชวนไปยัง

/ผู้มีอาชีพ...

ผู้มีอาชีพขายหรือรับจ้างทำงานนั้นโดยตรงหรือโฆษณาตัวยิบีนอีก็ได้ ต่อมา นายสมยศ ไชยศรี ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านซับเจริญ จังหวัดสระแก้ว และในฐานะหุ้นส่วนผู้จัดการ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ไทยนครรุ่งเรืองกิจ และห้างหุ้นส่วนจำกัด ส. สองนคร และนายจิรวัช ชัยชนะ ตกลงที่จะเป็นคู่สัญญาและแบ่งผลประโยชน์ร่วมกัน โดยนายสมยศ จะได้รับส่วนแบ่งร้อยละ ๒๐ จากราคาจ้าง นายจิรวัช จะได้รับส่วนแบ่งร้อยละ ๓๐ และอีกร้อยละ ๓๐ จะนำไปจ่ายค่าแรง และส่วนที่เหลือร้อยละ ๒๐ คือ ต้นทุนที่แท้จริง โดยตกลงแบ่งงานและให้นายอนันต์ เจ็กสูงเนิน ซึ่งเคยเป็นลูกจ้างของนายจิรวัช และเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการห้างหุ้นส่วนจำกัด ส. สองนคร รับจ้างช่วงต่อจากห้างหุ้นส่วนจำกัด ไทยนครรุ่งเรืองกิจ โดยนายสมยศ จะเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดทำเอกสารการสอบราคาและให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด ไทยนครรุ่งเรืองกิจ โดยนายจิรวัช เป็นผู้รับของสอบราคา แล้วร่วมกันนำเอกสารการสอบราคาที่จัดเตรียมไว้ให้นางวัลพร ทองล่อง ในฐานะหัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุลงชื่อในรายงานผลการรับของเสนอราคาเพื่อเป็นหลักฐานว่าได้ส่งมอบของเสนอราคาให้กับนายประยูร ฉันประดับ ประธานกรรมการเปิดของสอบราคา เพื่อจัดทำรายงานผลการเปิดของสอบราคาจ้าง โดยมีนายประยูร ประธานกรรมการเปิดของสอบราคา นางวัลพร และนางสุชาดา จันทะโน อธิบดีกรมการเปิดของสอบราคา จัดทำเอกสารการพิจารณาเลือกห้างหุ้นส่วนจำกัด ไทยนครรุ่งเรืองกิจ ซึ่งระบุเสนอราคา ๒๖๓,๐๐๐ บาท เป็นคู่สัญญา โดยไม่มีการจัดให้มีการแข่งขันราคาภักดิ์อย่างแท้จริง ต่อมา ผู้ฟ้องคดีในฐานผู้อำนวยการโรงเรียนวัดบ่อสรรวิทยาทาน จึงจัดทำสัญญาจ้างปรับปรุงซ่อมแซมระบบไฟฟ้าภายในโรงเรียนวัดบ่อสรรวิทยาทาน เลขที่ ๗๒๕๔๙ ระบุว่าทำที่โรงเรียนวัดบ่อสรรวิทยาทาน เมื่อวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๔๙ ซึ่งเป็นวันเดียวกับที่ห้างหุ้นส่วนจำกัด ไทยนครรุ่งเรืองกิจ นำสัญญาจ้างฉบับดังกล่าวไปเสียค่าอาการแสตมป์ ตามใบสลักหลังตราสารของสรรพกิริพันธ์ที่สาขาวังน้ำเย็น จังหวัดสระแก้ว จึงเป็นการจัดเตรียมเอกสารไว้ก่อนล่วงหน้าเพื่อเลือกห้างหุ้นส่วนจำกัด ไทยนครรุ่งเรืองกิจ เป็นคู่สัญญา โดยผู้ฟ้องคดีให้ถ้อยคำว่า การสอบราคาครั้งนี้มีการทำสัญญาจ้างและผู้ฟ้องคดีลงลายมือชื่อในสัญญาจ้างเรียบร้อย รอเพียงผู้เสนอราคาเข้ามาดำเนินการซ่อมแซมปรับปรุงระบบไฟฟ้า และไม่ได้มอบเอกสารสอบราคาให้กับผู้ใด แสดงให้เห็นว่ามีการเตรียมการว่าจะทำสัญญากับห้างหุ้นส่วนจำกัด ไทยนครรุ่งเรืองกิจ ไว้ล่วงหน้าก่อนที่จะมีการเปิดของสอบราคา ประกอบกับนางระยะ ภมลเจริญ ข้าราชการครู ในฐานะหัวหน้าที่พัสดุ ให้ถ้อยคำว่า ผู้ฟ้องคดีนำเอกสารเกี่ยวกับการสอบราคาจ้างโครงการดังกล่าว มาให้ตนแก้ไขเอกสารเกี่ยวกับการสอบราคาเพื่อให้สอดคล้องกับวันเวลาในการสอบราคาของโรงเรียนวัดบ่อสรรวิทยาทาน และจะให้ลงลายมือชื่อในเอกสารตามขั้นตอนเพื่อให้สอดคล้องตามวันเวลาในการสอบราคาจ้างดังกล่าว โดยไม่เคยได้รับของจากห้างหุ้นส่วนจำกัด ไทยนครรุ่งเรืองกิจ แต่อย่างใด อีกทั้งขณะที่ลงลายมือชื่อในสัญญานั้น ได้มีลายมือชื่อของผู้ว่าจ้างและผู้รับจ้างอยู่ก่อนแล้ว นอกจากนี้ นางวัลพร

/นางสุชาดา...

นางสุชาดา และนางระราย กรรมการเปิดซองสอบราคา ให้ถ้อยคำสอบคล้องกันว่า ราคากลาง จำนวน ๒๖๔,๘๙๗ บาท เป็นราคาน้ำที่ผู้ฟ้องคดีแจ้งแก่คณะกรรมการเปิดซองสอบราคา โดยไม่มีการ ตั้งคณะกรรมการกำหนดราคากลางแต่อย่างใด ผู้ฟ้องคดีได้อันมูลเบิกจ่ายเงินค่าจ้างให้กับ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ไทยครุรุ่งเรืองกิจ จำนวน ๒๖๓,๐๐๐ บาท ทั้งที่ต้นทุนการก่อสร้างมีจำนวนเพียง ร้อยละ ๒๐ ของราคากปรับปรุงระบบไฟฟ้าดังกล่าว จึงเป็นการอนุมัติจ้างในราคางานจริง อันเป็นผลมาจากการไม่เปิดโอกาสให้มีการแข่งขันราคาย่างเป็นธรรม เป็นเหตุให้เกิดความเสียหาย แก่ทางราชการ ดังนั้น การกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงมีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยลงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการและหน่วยงานการศึกษา มติคณะรัฐมนตรีหรืออัยการของรัฐบาล ประมาทเลินเลือ หรือขาดการเอาใจใส่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ อันเป็นเหตุให้ เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานกระทำการอื่นใดอันได้ซึ่งว่าเป็นผู้ประพฤติ ช่ำอย่างร้ายแรง ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๘๕ วรคสาม มาตรา ๘๕ วรคสอง และมาตรา ๘๕ วรคสอง และมีมูลความผิดทางอาญา ฐานเป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการหรือรักษาทรัพย์ได ๆ ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริต อันเป็นการเสียหายแก่รัฐ หรือเจ้าของทรัพย์นั้น และฐานเป็นเจ้าพนักงาน ปฏิบัติหรือละเว้น การปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการ ปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ และมาตรา ๑๕๗ และฐาน เป็นเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐกระทำการความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกระทำการใด ๆ โดยมุ่งหมายให้มีการแข่งขันราคาย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้ออำนวยแก่ผู้เข้าทำการเสนอราคารายได้ ให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญา กับหน่วยงานของรัฐ ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการ เสนอราคายาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๑๒ ดังนั้น มติขึ้นมูลความผิดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และคำสั่งลงโทษของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีเปิดโอกาสให้ผู้เสนอราคารายอื่นเข้ามาแข่งขัน ราคาย่างเป็นธรรมแล้ว ในกรณีจัดซื้อติดตั้งปรับปรุงและซ่อมแซมระบบไฟฟ้าภายในโรงเรียน วัดบ่อสรวงวิทยาทาน ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และกระทำการโดยสุจริตและรักษาผลประโยชน์ของรัฐ โดยไม่ปรากฏความเสียหายในการจัดซื้อ ดังกล่าวนั้น เห็นว่า ข้อเท็จจริงจากการไต่สวนพยานบุคคลและพยานเอกสารรับฟังได้ว่า ข้อ ๓๑ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดให้ เจ้าหน้าที่พัสดุจัดทำประกาศเชิญชวนเพื่อคัดเลือกคุณสมบัติเบื้องต้นและประกาศเชิญชวน โดยในประกาศครั้งแรก ให้กำหนดสถานที่ วัน เวลา รับข้อเสนอ ปิดการรับข้อเสนอ และเปิดซอง

/ข้อเสนอ...

ข้อเสนอ พร้อมทั้งประกาศโฆษณาและแจ้งลักษณะโดยย่อของพัสดุที่ต้องการซื้อหรืองานที่ต้องการจ้าง และกำหนดเวลาให้เพียงพอ เพื่อเปิดโอกาสให้แก่ผู้ที่สนใจจัดเตรียมข้อเสนอ ทั้งนี้ จะต้องการทำ ก่อนวันรับของข้อเสนอไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน โดยประกาศทางวิทยุกระจายเสียงและลงประกาศ ในหนังสือพิมพ์ หากเห็นสมควรจะส่งประกาศเชิญชวนไปยังผู้มีอาชีพขายหรือรับจ้างทำงานนั้น โดยตรง หรือโฆษณาด้วยวิธีอื่นอีกได้ ซึ่งตามคำฟ้องคดีอ้างว่าเอกสารหลักฐานชำรุด บกพร่องไปตามกาลเวลา เพราะเหตุเกิดเกือบ ๑๐ ปี มีความเปลี่ยนแปลงในโรงเรียนวัดบ่อสรรวิทยาทาน ข้าราชการสับเปลี่ยนตำแหน่งและโยกย้าย จึงไม่ปรากฏหลักฐานการจัดส่งประกาศสอบราคา และหนังสือเชิญชวนไปยังผู้มีอาชีพรับจ้างทำงานให้เสนอราคาแต่อย่างใด และไม่ปรากฏ พยานหลักฐานยืนยันว่าได้มีการนำประกาศดังกล่าวไปติดตามสถานที่ต่าง ๆ ตามที่กล่าวอ้าง จึงเป็น เพียงคำกล่าวอ้างโดย ฯ ไม่มีเหตุให้รับฟัง หากมีการจัดส่งประกาศและหนังสือเชิญชวนเผยแพร่ ให้รู้กันอย่างกว้างขวาง เพื่อเปิดโอกาสให้แก่ผู้ที่สนใจจัดเตรียมข้อเสนอ ยอมต้องมีผู้ประกอบการ รายอื่น ซึ่งมีที่ตั้งอยู่ในห้องที่จังหวัดสงขลาทราบ และเข้ามาแข่งขันราคา แต่ปรากฏว่าการสอบราคา ดังกล่าวมีเพียงห้างหุ้นส่วนจำกัด ไทรนครรุ่งเรืองกิจ ซึ่งมีที่ตั้งอยู่ที่จังหวัดปราจีนบุรี márับซอง สอบราคาและยื่นของเสนอราคาเพียงรายเดียว จึงมีเหตุให้เชื่อได้ว่าผู้ฟ้องคดีและนางระราย เจ้าหน้าที่พัสดุ โรงเรียนวัดบ่อสรรวิทยาทาน ร่วมกันจัดทำสัญญาและลงนามในสัญญาว่าล่วงหน้า โดยให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด ไทรนครรุ่งเรืองกิจ เป็นคู่สัญญา และมอบสัญญาให้กับห้างหุ้นส่วนจำกัด ไทรนครรุ่งเรืองกิจ ไปดำเนินการเสียภาษีเอง โดยไม่เปิดโอกาสให้มีการแข่งขันราคาย่างเป็นธรรม ประกอบกับผู้ฟ้องคดีลงนามในสัญญาจ้างเลขที่ ๓/๒๕๔๔ เมื่อวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๔๔ สัญญาจ้าง ดังกล่าว ระบุว่าทำที่โรงเรียนวัดบ่อสรรวิทยาทาน อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา ซึ่งเป็นวันเดียวกัน ที่ห้างหุ้นส่วนจำกัด ไทรนครรุ่งเรืองกิจ นำสัญญาจ้างฉบับเดียวกันไปจ่ายค่าอาหารแสตมป์ตาม ใบสัลกหลังตราสารของสรรพกิจพื้นที่สาขาวังน้ำเย็น จังหวัดยะลาไปเสียภาษีที่จังหวัดยะลาได้ เมื่อพิจารณาจากระยะทางแล้วไม่อาจนำสัญญาที่ทำขึ้นที่จังหวัดสงขลาไปเสียภาษีที่จังหวัดยะลาได้ ในวันเดียวกัน ประกอบกับข้อเท็จจริงว่า นางระราย ไม่ได้จัดส่งประกาศเชิญชวนเพื่อเปิดโอกาส ให้แก่ผู้ที่สนใจจัดเตรียมข้อเสนอ แต่การสอบราคาดังกล่าวมีเพียงห้างหุ้นส่วนจำกัด ไทรนครรุ่งเรืองกิจ márับซองสอบราคาและยื่นของเสนอราคาเพียงรายเดียว จึงมีพยานหลักฐานเพียงพอรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีจัดทำสัญญาและลงนามในสัญญาว่าล่วงหน้าแล้วมอบให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด ไทรนครรุ่งเรืองกิจ ไปก่อนวันที่ระบุในสัญญา โดยไม่เปิดโอกาสให้มีผู้เสนอราคายื่นเข้ามาแข่งขันราคาย่างเป็นธรรม การกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นการอนุมัติจ้างในราคางrin ซึ่งเป็นผลมาจากการไม่เปิดโอกาส ให้มีการแข่งขันราคาย่างเป็นธรรม เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ

กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า การไต่สวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากดำเนินการไต่สวนล่าช้า ทำให้พยานหลักฐานต่าง ๆ มีสภาพเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม

/ก่อให้เกิด...

ก่อให้เกิดภาระแก่ผู้ฟ้องคดีในการนำพยานหลักฐานมาแก้ข้อกล่าวหา และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงข้าราชการครูที่เกี่ยวข้องกับเรื่องร้องเรียนในคดีนี้ รวมถึงผู้ฟ้องคดี ผลการได้ส่วนสรุปว่าควรให้ยุติเรื่อง และ อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับวินัยและ การออกจากราชการพิจารณาความมีมติให้ยุติเรื่องไปแล้ว การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งมีความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดีอีกรังเป็นการกระทำที่ไม่เป็นธรรม นั้น เห็นว่า การดำเนินการได้ส่วนข้อเท็จจริงคดีนี้มีผู้ถูกกล่าวหาจำนวน ๕๒ คน และพยานหลักฐาน ประกอบด้วยพยานบุคคล และพยานเอกสารที่ต้องนำมาพิจารณาจำนวนมาก ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยคณะกรรมการต่อส่วนและองค์คณะพนักงานได้ส่วนดำเนินการได้ส่วนพยานบุคคลที่เกี่ยวข้องกว่า ๕๐ ปาก รวมทั้งต้องรวบรวมเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง กรณีดังกล่าวจำเป็นที่จะต้องดำเนินการเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย เพื่อความชัดเจนสมบูรณ์ในการพิจารณาวินิจฉัยเกี่ยวกับความผิดและความบริสุทธิ์ของผู้ถูกกล่าวหาตามเรื่องกล่าวหาร้องเรียน หากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติซึ่งมีความผิดผู้ถูกกล่าวหา ยอมมีผลกระทบต่อสถานะและความเจริญในหน้าที่การงานของผู้ถูกกล่าวหา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงต้องดำเนินการโดยพินิจพิเคราะห์ด้วยความละเอียดรอบคอบและเที่ยงธรรม ข้อเท็จจริงจากพยานหลักฐานแห่งคดีนี้รับฟังเป็นยุติว่า ผู้ฟ้องคดีกับพวกได้กระทำความผิดจริง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติซึ่งมีความผิด และส่งสำนวนการได้ส่วนข้อเท็จจริงให้อย่างสูงสุดดำเนินคดีอาญาภัยในอายุความแล้ว และองค์คณะพนักงานได้ส่วนแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบแล้วว่า ในการซึ่งแจ้งแก้ข้อกล่าวหาผู้ฟ้องคดีสามารถอ้างพยานบุคคลหรืออ้างพยานหลักฐาน โดยขอให้องค์คณะพนักงานได้ส่วนเรียกหรือได้ส่วนพยานหลักฐานนั้นได้ตามข้อ ๓๙ ประกอบข้อ ๕๒ ของระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ว่าด้วยการได้ส่วนข้อเท็จจริง พ.ศ. ๒๕๕๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หากเห็นว่าเกิดข้อขัดข้องบางประการอันจะเป็นภาระแก่ตนในการนำพยานบุคคลใดหรือพยานเอกสารรายการได้มานำสืบแก้ข้อกล่าวหาก็ย่อมที่จะอ้างหรือให้องค์คณะพนักงานได้ส่วนเรียกมาก็ได้ ทั้งในการซึ่งแจ้งแก้ข้อกล่าวหาผู้ฟ้องคดีมีได้แสดงให้ปรากฏซึ่งข้อขัดข้องดังกล่าวด้วยไม่ ผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการครู การบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเป็นไปตามพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๗ ซึ่งกำหนดให้ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเป็นผู้บูรณาการทางการศึกษา เป็นผู้บังคับบัญชาของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา และมีอำนาจหน้าที่เสนอแนะ การบรรจุและแต่งตั้ง และการบริหารงานบุคคลในเรื่องอื่นที่อยู่ในอำนาจและหน้าที่ของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา และกำหนดให้ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามีอำนาจและหน้าที่พิจารณาให้ความเห็นชอบการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในเขตพื้นที่ การศึกษาและพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องการดำเนินการทางวินัย การออกจากราชการ การอุทธรณ์

/และการร้องทุกข์...

และการร้องทุกข์ การดำเนินการดังกล่าวเป็นการปฏิบัติราชการในการบริหารงานบุคคลของ เขตพื้นที่การศึกษาตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งถือเป็นคนละส่วนกับกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดำเนินการต่อส่วนข้อเท็จจริงและมีมติชี้มูล ความผิดทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดีอันเป็นการดำเนินการตามมาตรา ๙๑ แห่งพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ทั้งนี้ในกรณีที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติว่าเป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ต้องถือว่าการต่อส่วนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นการสอบสวนใหม่หรือการสอบสวนเพิ่มเติมของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย และ การลงโทษใหม่ตามฐานความผิดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นการเพิ่มโทษตามกฎหมายที่ใช้บังคับ สำหรับการดำเนินการทางวินัยของผู้ฟ้องคดี คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมายและมิใช่เป็นการลงโทษซ้ำสอง ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีอำนาจต่อส่วน และวินิจฉัยความผิดทางวินัยฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มีควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการและหน่วยงาน การศึกษา มติคณะกรรมการรัฐมนตรีหรืออนุนโยบายของรัฐบาล ประมาทเลินเล่อ หรือขาดการเอาใจใส่ ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานกระทำการอื่นใดอันได้ซื่อว่าเป็นผู้ประพฤติช่ำอย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๘๔ วรคสาม มาตรา ๘๕ วรคสอง และมาตรา ๘๕ วรคสอง ซึ่งเป็นความผิดที่เกี่ยวข้องกันด้วย

ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า ขณะผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการครูและบุคลากร ทางการศึกษา ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนวัดบ่อสระวิทยาทาน ตำบลซิงโโค อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา ผู้ฟ้องคดีได้ลงนามในสัญญาจ้างระหว่างโรงเรียนวัดบ่อสระวิทยาทาน ผู้ว่าจ้าง กับห้างหุ้นส่วนจำกัด ไทยนครรุ่งเรืองกิจ ผู้รับจ้าง เพื่อปรับปรุงซ่อมแซมระบบไฟฟ้าภายในของ โรงเรียนวัดบ่อสระวิทยาทาน ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๓/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๔๙ วงเงินค่าจ้าง ๒๖๓,๐๐๐ บาท ต่อมา สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน โดยสำนักงานการตรวจเงิน แผ่นดินภูมิภาคที่ ๑๕ (จังหวัดสงขลา) ตรวจสอบสืบสวนการดำเนินการโครงการปรับปรุงซ่อมแซม ระบบไฟฟ้าภายในโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต ๑ พบร่วมกับ ผู้ฟ้องคดี ว่ามีความไม่ชอบ ด้วยกฎหมาย จึงรายงานการตรวจสอบสืบสวนถึงผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติให้ดำเนินการตามกฎหมาย กับผู้กระทำผิด โดยในส่วนของโรงเรียนวัดบ่อสระวิทยาทาน มีผู้เกี่ยวข้องจำนวน ๕ ราย รวมทั้ง ผู้ฟ้องคดี หลังจากนั้น กองบังคับการปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ กองบัญชาการตำรวจนครบาล นิหนังสือ ที่ ๑๙ ๐๐๒๖.(๑๙)/๒๑๗๙ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๔๙ ส่งเรื่องกล่าวโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐดังกล่าวให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อดำเนินการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒

/จึงมอบหมาย...

จึงมอบหมายองค์คณะพนักงานไต่สวน เพื่อดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง จากการไต่สวนขององค์คณะพนักงานไต่สวนรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีได้ลงนามในสัญญาจ้างติดตั้งปรับปรุงช่องแซมระบบไฟฟ้าภายในโรงเรียน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๓/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๔๘ โดยสัญญาจ้างดังกล่าวทำขึ้นในวันเดียวกับที่ห้างหุ้นส่วนจำกัด ไทยนครรุ่งเรืองกิจ นำสัญญาจ้างฉบับเดียวกันไปจ่ายค่าอาการแสตมป์ตามใบสลักหลังตราสารของสรรพากรพื้นที่สาขาวังน้ำเย็น จังหวัดสระบุรี โดยระยะทางไม่อ่านนำสัญญาที่ทำขึ้นที่จังหวัดสงขลาไปเสียภาษีที่จังหวัดสระบุรี ก่อนได้ในวันเดียวกัน ประกอบกับเจ้าหน้าที่พัสดุของโรงเรียนไม่ได้ส่งประกาศเชิญชวนเพื่อเปิดโอกาสให้แก่ผู้ที่สนใจจัดเตรียมข้อเสนอตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๓๑ แต่มีห้างหุ้นส่วนจำกัด ไทยนครรุ่งเรืองกิจ และห้างหุ้นส่วนจำกัด ส. สองนคร มารับซองสอบราคา และห้างหุ้นส่วนจำกัด ไทยนครรุ่งเรืองกิจ ยื่นของเสนอราคาเพียงรายเดียว กรณีจึงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีร่วมกับเจ้าหน้าที่พัสดุทำสัญญาและลงนามในสัญญาไว้ล่วงหน้า และมอบสัญญาให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด ไทยนครรุ่งเรืองกิจ ไปก่อนวันที่ระบุในสัญญาโดยไม่เปิดโอกาสให้ผู้เสนอราคารายอื่นเข้ามาแข่งขันราคาย่างเป็นธรรม จากราบีดังกล่าวทราบว่า ผู้ฟ้องคดีดำเนินการตามเงื่อนไขข้อกำหนดของโรงเรียนวัดบ่อสระบุรีฯ ซึ่งเป็นผู้ที่ได้รับมอบอำนาจในการดำเนินการซื้อการจ้างและดำเนินการอื่นที่กำหนดในระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ตามคำสั่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ ๑๗/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๔๖ ดังนั้น การจัดซื้อจัดจ้างที่พิพากษ์ผู้ฟ้องคดีจึงมีหน้าที่ความรับผิดชอบในการควบคุมตรวจสอบการดำเนินการในแต่ละขั้นตอนให้เป็นไปโดยเปิดเผย โปร่งใส และเปิดโอกาสให้มีการแข่งขันอย่างเป็นธรรม และในการดำเนินการแต่ละขั้นตอนจะต้องมีการบันทึกหลักฐานในการดำเนินการพร้อมทั้งต้องระบุเหตุผลในการพิจารณาสั่งการในขั้นตอนที่สำคัญไว้เพื่อประกอบการพิจารณาด้วย ตามข้อ ๑๕ ทวิ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เมื่อปรากฏว่า ในขั้นตอนการดำเนินการสอบราคาจ้างที่พิพากษ์แม้จะอ้างว่ามีการจัดซื้อจัดจ้างไปยังผู้มืออาชีพรับจ้างและมีการปิดประการสอบราคาที่โรงเรียนวัดบ่อสระบุรีฯ องค์กรบริหารส่วนตำบลซิชโค แต่ไม่ปรากฏหลักฐานการสั่งประการสอบราคาหรือการแจ้งผู้มืออาชีพรับจ้าง และหลักฐานการเสียค่าใช้จ่ายในการจัดซื้อจัดจ้าง กรณีจึงยังไม่อาจรับฟังได้ว่า ในการจัดซื้อจัดจ้างโครงการที่พิพากษ์มีการจัดซื้อจัดจ้างโดยไม่ได้ดำเนินการตามที่กำหนดในระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๓๑ ประกอบกับพฤติกรรมของหุ้นส่วนผู้จัดการของห้างหุ้นส่วนจำกัด ไทยนครรุ่งเรืองกิจ ผู้รับจ้างที่นำสัญญาจ้างเลขที่ ๓/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๔๘ ไปเสียค่าอาการแสตมป์ที่สรรพากรพื้นที่สาขาวังน้ำเย็น จังหวัดสระบุรี ก่อนวันเดียวกันกับวันที่มีการลงนามในสัญญาดังกล่าวที่จังหวัดสงขลา ซึ่งโดยระยะทางแล้วไม่อาจเชื่อได้ว่าสามารถกระทำได้

ในวันเดียวกัน...

/ต่อหน้าที่...

ต่อหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๘๕ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ส่วนความผิดฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการและหน่วยงานการศึกษา มติคณะกรรมการรัฐมนตรีหรือนโยบายของรัฐบาล ประมาทเลินเลือ หรือขาดการเอาใจใส่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานกระทำการอันได้อันได้ชื่อว่า เป็นผู้ประพฤติซื่ออย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕ วรรคสอง และมาตรา ๙๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติตั้งกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่มีอำนาจหน้าที่ในการไต่สวนข้อเท็จจริงและชี้มูลความผิดทางวินัยผู้ฟ้องคดีในความผิดฐานดังกล่าว ทั้งนี้ ตามมาตรา ๙๙ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งใช้บังคับในขณะนั้น เมื่อผู้ฟ้องคดีกระทำการชี้มูลความผิดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติในการประชุมครั้งที่ ๙๒๙ – ๑๐๐/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๐ ว่าการกระทำการของผู้ฟ้องคดีมีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงต้องผูกพันตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในกรณีพิจารณาโทษทางวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการแก่ผู้ฟ้องคดีตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติ โดยมีต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก และต้องถือเอารายงานเอกสารและความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงต้องพิจารณาสั่งลงโทษวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดีตามฐานความผิดที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชี้มูลความผิดตามมาตรา ๙๒ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๙๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งใช้บังคับในขณะนั้น และแม้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะชี้มูลความผิดฐานอื่นมาด้วย ก็ไม่มีผลเปลี่ยนแปลงมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ชี้มูลความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ อันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงแต่อย่างใด ประกอบกับเมื่อพิจารณาระดับโทษที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ใช้ดุลพินิจลงโทษผู้ฟ้องคดี คือ ปลดออกจากราชการ เป็นระดับโทษต่ำสุด ของฐานความผิดวินัยอย่างร้ายแรงแล้ว ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสงขลา ที่ ๑๓๒/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๒ ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในคราวประชุมครั้งที่ ๙๒๙ – ๑๐๐/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๐ จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว กรณีที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า การไต่สวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่เปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดีต่อสู้คดีอย่างเต็มที่ ไม่ได้ได้รับพยานต่อหน้าผู้ฟ้องคดี ไม่เปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดีซักค้านพยานและนำพยานเข้าสืบหักล้างพยานของผู้กล่าวหา นั้น เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ลับ ที่ ปช ๐๐๑๖/๐๖๔๓ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๐ แจ้งผู้ฟ้องคดีให้ไปรับทราบข้อกล่าวหา โดยผู้ฟ้องคดีรับทราบบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหา เมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๐ และผู้ฟ้องคดีได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐

/นอกจากนี้...

นอกจากนี้ หากผู้ฟ้องคดีจะอ้างพยานบุคคลหรือพยานหลักฐานใด สามารถขอให้คณะกรรมการ
ไต่สวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรียกหรืออไถ่สวนพยานหลักฐานนั้นได้ ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการ
ไต่สวนเห็นสมควรด้วย อีกทั้ง ในกรณีที่ได้ฟังการไต่สวนหรือสอบปากคำพยานห้ามมิให้บุคคลอื่นอยู่ในที่นั้นด้วย
เว้นแต่คณะกรรมการไต่สวนจะอนุญาตเพื่อประโยชน์แห่งการไต่สวนข้อเท็จจริง จึงเห็นได้ว่า
การดำเนินการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ขอบคุณด้วยระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
แห่งชาติ ว่าด้วยการไต่สวนข้อเท็จจริง พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งใช้บังคับในขณะนั้น ข้อ ๒๖ วรรคหนึ่ง ข้อ ๒๗
วรรคหนึ่ง ข้อ ๓๗ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง และข้อ ๓๙ วรรคสาม แล้ว ขอกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดี
จึงไม่อาจรับฟังได้ ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า ข้อพิพาทที่เกิดขึ้น อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่
การศึกษาสังขลา เขต ๑ ดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดีแล้ว โดยเห็นว่าไม่มีข้อความผิดจึงสั่งยุติ
เรื่องนั้น เห็นว่า แม้จะมีการดำเนินการทางวินัยตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างแล้ว แต่กรณีพิพาทนี้
เป็นการดำเนินการทางวินัยกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติชี้มูลความผิด ซึ่งเป็นไปตามขั้นตอนของ
กฎหมายดังที่ได้วินิจฉัยไว้แล้วข้างต้น ผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจยกເเอกสารสั่งยุติเรื่องในการดำเนินการ
ทางวินัยครั้งก่อนมากกล่าวอ้างเพื่อให้หลุดพ้นจากความรับผิดจากการนี้พิพาทนี้ได้ ขอกล่าวอ้าง
ของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้ และพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า การไต่สวนโดยพนักงานไต่สวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ชอบ
ด้วยกฎหมาย เนื่องจากไม่เปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดีต่อสู้ด้วยอ้างเต็มที่ การไต่สวนพยาน
ไม่ได้กระทำต่อหน้าผู้ฟ้องคดี ไม่เปิดโอกาสให้ผู้ถูกกล่าวหาซักค้านพยานและนำพยานเข้าสืบ
หักล้างพยานของผู้กล่าวหา ผู้ฟ้องคดีอ้างพยานบุคคลจำนวน ๕ ปาก ประกอบด้วย เจ้าหน้าที่
ไฟฟ้าส่วนภูมิภาค อำเภอสิงหนคร เจ้าหน้าที่องค์กรบริหารส่วนตำบลซิงโโค นายสถานวิทยุ
และเจ้าหน้าที่สถานวิทยุกระจายเสียง โดยพยานบุคคลมีเชือห้อยชัดเจน แต่พนักงานไต่สวน
ไม่เรียกพยานบุคคลดังกล่าวมาไต่สวนเป็นพยานเพื่อพิสูจน์ความจริง เพียงแต่แจ้งให้ผู้ฟ้องคดี
นำเอกสารหลักฐานต่าง ๆ มาแสดงเท่านั้น อีกทั้ง การไต่สวนดำเนินการล่าช้า ทำให้พยานหลักฐานต่าง ๆ
มีสภาพเปลี่ยนแปลงไป เพราะเหตุเกิดผ่านมาเกือบ ๑๐ ปี ก่อให้เกิดภาระแก่ผู้ฟ้องคดี
ในการนำพยานหลักฐานมาแก้ขอกล่าวหา นอกจากนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการ
สอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงข้าราชการครูที่เกี่ยวข้องกับกรณีพิพาทในคดีนี้รวมถึงผู้ฟ้องคดี ผลการ
สอบสวนเห็นควรให้ยุติเรื่อง โดย อ.ก.ค.ศ. วิสาณ์ภูมิเกียรติบินัยและการออกจากราชการได้พิจารณา
ผลการสอบสวนแล้วมีมติให้ยุติเรื่องก่อนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะมีคำสั่งให้ไต่สวนข้อเท็จจริง
กรณีกล่าวหาผู้ฟ้องคดีว่ากระทำการทรมานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒
ชี้มูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดีอีกครั้งเป็นการกระทำที่ไม่เป็นธรรม อีกทั้ง การดำเนินการ
จัดซื้อจัดจ้างปรับปรุงซ่อมแซมระบบไฟฟ้าภายในโรงเรียนวัดบ่อสรวงวิทยาทาน มีการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค
เป็นองค์กรภายนอกเข้ามาร่วมกับดูแล โดยได้ดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างในงบประมาณต่ำกว่าราคากลาง

/ที่กำหนด...

ที่กำหนด วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ได้มาตรฐานของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคทุกประการ และรัฐไม่ได้รับความเสียหายแต่อย่างใด หากมีพฤติการณ์ในการดำเนินการสอบราคาจ้างโครงการดังกล่าวโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายดังที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กล่าวอ้างจริง ย่อมเป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่ระดับสูงที่มีอำนาจหน้าที่ในการอนุมัติการจัดซื้อจัดจ้าง ข้าราชการครูแต่ละโรงเรียนที่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการในการดำเนินการจัดซื้อจัดจ้าง จึงเป็นเพียงเครื่องมือของผู้มีอำนาจในการแสวงหาประโยชน์จากการบประมาณแผ่นดิน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะองค์กรที่มีอำนาจหน้าที่ในการปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ จึงควรดำเนินการสอบสวนและแสวงหาข้อเท็จจริงตามระบบไปส่วนที่กฎหมายกำหนด เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงถึงบุคคลที่อยู่เบื้องหลังการสั่งการให้ดำเนินการดังกล่าว ไม่ควรโยนความผิดให้ข้าราชการครูของแต่ละโรงเรียนต้องมารับโทษทางวินัยร้ายแรงในความผิดที่ตนเองไม่ได้มีเจตนากระทำความผิด การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดีมีมูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๘๔ วรรคสาม มาตรา ๘๕ วรรคสอง และมาตรา ๙๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ไม่ถูกต้องและไม่เป็นธรรมกับผู้ฟ้องคดี คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย

กรณีที่ห้างหุ้นส่วนจำกัด ไทยนครรุ่งเรืองกิจ นำร่างสัญญาที่ไม่ลงชื่อไปทำregistryแล้ว ตามใบสัมภาระของสรรพกิจพื้นที่ สาขาวังน้ำเย็น จังหวัดสระบุรี ให้ทราบว่า เจตนาการมิ่น การจัดเก็บภาษีเพื่อนำเงินเข้ารัฐมิได้เครื่องครัดที่จะต้องนำสัญญาฉบับจริงมาแสดงต่อ พนักงานเจ้าหน้าที่เสมอไป ซึ่งประกาศอธิบดีกรมสรรพกิจเกี่ยวกับอาการแสตมป์ (ฉบับที่ ๓๗) เรื่อง กำหนดวิธีการชำระอาการเป็นตัวเงินแทนการปิดแสตมป์อาการ สำหรับตราสารบางลักษณะ ข้อ ๓ (๓) กำหนดเพียงให้นำตราสารมาสัมภาระเบียบของกรมสรรพกิจก่อนกระทำการ หรือภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันถัดจากวันกระทำการนั้น โดยมิได้มีการระบุว่า ตราสารที่นำมา สัมภาระตามระเบียบดังกล่าวต้องเป็นตราสารตัวจริงต้นฉบับ การกระทำการรังแรกรอต่อตราสาร จึงสามารถใช้สำเนาได้ ดังนั้น การนำร่างสัญญาที่ยังไม่มีการลงชื่อไปชำระอาการแสตมป์ ตามใบสัมภาระของสรรพกิจพื้นที่ สาขาวังน้ำเย็น จังหวัดสระบุรี จึงสามารถกระทำได้ คำให้การบางส่วนของเจ้าหน้าที่สรรพกิจพื้นที่สาขาวังน้ำเย็นที่อ้างว่า สำเนาตราสารที่ได้รับจากการส่ง ทางโทรสารไม่สามารถนำมาชำระค่าอาการได้เนื่องจากต้องนำตราสารฉบับจริงมาประกอบด้วย จึงไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติตั้งกล่าว นอกจากนี้ ได้มีการยืนยันว่าอาการแสตมป์ลักษณะเดียวกัน พร้อมกันในหลายโรงเรียน แสดงให้เห็นว่าผู้มีอำนาจที่มีตำแหน่งสูงกว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ดำเนินการ สั่งการดังกล่าว แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ดำเนินการตรวจสอบเส้นทางการเงินเพื่อให้ได้ขอเท็จจริง ของผู้อยู่เบื้องหลัง ส่วนกรณีที่กล่าวหาว่า ร่างสัญญาที่ปรากฏต่อสรรพกิจพื้นที่สาขาวังน้ำเย็น จังหวัดสระบุรี มีการลงนามล่วงหน้า นั้น ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ร่วมกับเจ้าหน้าที่พัสดุของโรงเรียน

/ວັດປ່ອສະ...

วัดบ่อสระวิทยาทานทำสัญญาและลงนามในสัญญาไว้ล่วงหน้า และไม่ได้มอบสัญญาให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด ไทยนครรุ่งเรืองกิจ ไปก่อนวันที่ระบุในสัญญา หากแต่เป็นการลงนามตามปกติ ประกอบกับคำให้การของผู้ที่เป็นเสียภาษียอมรับว่าใช้ร่างสัญญา ศาลปกครองชั้นต้นไม่ได้วินิจฉัยประเด็นนี้โดยชัดแจ้ง อีกทั้ง งบประมาณตามโครงการปรับปรุงซ่อมแซมระบบไฟฟ้าภายในของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต ๑ มีการเตรียมการก่อนที่ผู้ฟ้องคดีจะเข้ามารับตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนวัดบ่อสระวิทยาทาน โดยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต ๑ ได้แจ้งเรื่องการจัดสรรงบประมาณและให้เตรียมการหาผู้รับจ้างไว้ก่อนเนื่องจากสายไฟฟ้ามีสภาพเก่าและชำรุดมานาน อาจทำให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สินของครูและนักเรียน อันเป็นเหตุจำเป็นเร่งด่วนที่เป็นประโยชน์สาธารณะ เมื่อได้รับงบประมาณจึงเร่งดำเนินการและงบประมาณที่ได้รับก็เป็นเพียงตัวเลข เงินค่าจ้างจะโอนให้แก่ผู้รับเหมาโดยตรง ประกอบกับห้างหุ้นส่วนจำกัด ไทยนครรุ่งเรืองกิจ เสนอราคาก่อสร้างที่ต่ำกว่าราคากลางและมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ จึงต้องถือว่าประโยชน์ที่ส่วนราชการได้รับสาธารณะมากกว่าเมื่อหักส่วนเบริญเพียบกับการแข่งขันราคาเพียงอย่างเดียว ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ได้ต่อส่วนในประเด็นการแก้ไขปัญหาระบบไฟฟ้าที่มีสภาพเก่าชำรุด เสียเงินอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สิน อันเป็นปัญหาที่ต้องเร่งดำเนินการอย่างรีบด่วน

ส่วนกรณีที่กล่าวว่า ผู้ฟ้องคดีอนุมัติจัดจ้างในราคาก่อสร้างที่แพงเกินจริง นั้น ผู้ฟ้องคดี มิใช่ผู้มีวิชาชีพดั่งเช่นเจ้าหน้าที่พัสดุ ราคาก่อสร้างดังกล่าวได้ผ่านการพิจารณาแล้วของกองการประมาณการและจัดสรรงบประมาณโดยมีการกำหนดราคากลางมาให้แล้ว ประกอบกับระบบไฟฟ้าที่เสื่อมสภาพจึงเป็นความจำเป็นอย่างเร่งด่วนที่สามารถจัดจ้างโดยวิธีกรณีพิเศษได้ และเมื่อพิจารณาคำว่า “การขัดขวางการแข่งขันราคาก่อสร้างเป็นธรรม” หมายความว่า การที่ผู้เสนอราคาก่อสร้างของตนรายหนึ่งหรือหลายรายกระทำการอย่างใด ๆ อันเป็นการขัดขวางหรือเป็นอุปสรรคหรือไม่เปิดโอกาสให้มีการแข่งขันราคาก่อสร้างเป็นธรรมในการเสนอราคาก่อสร้างของตนต่อส่วนราชการ ไม่ว่าจะกระทำโดยการสมยอมกัน หรือโดยการให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้เรียกรับ หรือยอมจะรับเงินหรือทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด หรือใช้กำลังประทุษร้ายหรือข่มขู่ว่าจะใช้กำลังประทุษร้าย หรือแสดงเอกสารอันเป็นเท็จ หรือกระทำการใดโดยทุจริต ทั้งนี้ โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะแสวงหาประโยชน์ในระหว่างผู้เสนอราคาก่อสร้างหรือผู้เสนอองค์การด้วยกัน หรือเพื่อให้ประโยชน์แก่ผู้เสนอราคาก่อสร้างหรือผู้เสนอองค์การรายหนึ่งรายใด เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับส่วนราชการนั้น หรือเพื่อหลีกเลี่ยงการแข่งขันราคาก่อสร้างเป็นธรรม หรือเพื่อกัดความได้เปรียบส่วนราชการ โดยมิใช่เป็นไปในทางการประกอบธุรกิจปกติ แต่การดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างที่พิพาทนี้ ผู้ฟ้องคดีดำเนินการออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการเปิดซองสอบราคาและคณะกรรมการตรวจการจ้าง ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดไว้ในระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ กรณีจึงมิใช่

/การดำเนินการ...

การดำเนินการโดยลำพัง เมื่อผู้ฟ้องคดีตรวจสอบเอกสารที่เสนอมาตามขั้นตอนระเบียบของทางราชการ แล้วเห็นว่าถูกต้องครบถ้วน จึงลงลายมือชื่อในเอกสารที่เกี่ยวข้องและผู้ฟ้องคดีได้กำหนดให้มีการจัดจ้างโดยให้ใช้วิธีกรณีพิเศษได้ ดังนั้น กรณีพิพาทนี้จึงมีใช้การขัดขวางการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรมแต่อย่างใด

ส่วนกรณีที่กล่าวหาว่า การจัดซื้อจัดจ้างมีผู้ยื่นเสนอราคาเพียงรายเดียว นั้น คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ในคดีหมายเลขแดงที่ อ. ๔๓/๒๕๕๖ ว่างหลักว่า แม้มีผู้ยื่นเสนอราคาเพียงรายเดียว หน่วยงานก็ต้องพิจารณาคุณสมบัติของผู้เสนอราคาว่ามีคุณสมบัติครบถ้วน ตามเงื่อนไขในเอกสารสอบราคาและราคาที่เสนอต้องสูงกว่าราคากลาง หรือไม่ หากผู้เสนอราคา มีคุณสมบัติครบ ราคามิ่งสูงกว่าราคากลาง หรือเสนอราคาสูงกว่าแต่คณะกรรมการสามารถต่อรอง ลงมาได้ หน่วยงานจะยกเลิกการสอบราคาไม่ได้ มีฉะนั้นจะถือเป็นการกระทำล้มเหลว ผู้เสนอราคา ดังนั้น ในกรณีนี้ผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจยกเลิกการสอบราคาโครงการปรับปรุงซ่อมแซม ระบบไฟฟ้าภายในของโรงเรียน และกรณีนี้เป็นเหตุจำเป็นเร่งด่วนที่เป็นประโยชน์สาธารณะ แม้ผู้ฟ้องคดีอาจกพร่องต่อหน้าที่อยู่บ้าง แต่มิได้มีเจตนาการกระทำการอันทุจริต อีกทั้ง ไม่ใช่ การลงซื้อล่วงหน้าในสัญญาตามที่ถูกกล่าวหา เมื่อผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สงขลา เขต ๑ ได้สั่งการให้เตรียมหาผู้รับจ้างไว้ก่อน โดยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต ๑ จัดสรรงบประมาณมาให้โรงเรียนเพียงตัวเลขเท่านั้น การจ่ายเงินสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาสงขลา เขต ๑ จะโอนเงินให้แก่ผู้รับจ้างโดยตรง ผู้ฟ้องคดีและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง เป็นเพียงผู้รับผิดแทน ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ตามตีชี้มูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น และ มีคำพิพากษาตามคำขอของผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แก้อุทธรณ์ว่า การดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน เพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงและชี้มูลความผิดแก่ผู้ฟ้องคดีในชั้นไต่สวนข้อเท็จจริง นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นผู้ดำเนินการ ส่วนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพียงแต่นำรายงานเอกสารและมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไปประกอบการพิจารณาลงโทษผู้ฟ้องคดีเท่านั้น เนื่องจากกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตกำหนดให้ถือเอาสำนวนการไต่สวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนตามพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการครุและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๗ การดำเนินการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงเป็นการปฏิบัติตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นว่า ทราบได้ที่กระบวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชอบด้วยกฎหมาย คำสั่งสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสงขลา ที่ ๑๓๒/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๒

/ที่ลงโทษ...

ที่ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยื่มขอบด้วยกฎหมายเช่นกัน
ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แก้อุทธรณ์โดยอ้างยังตามคำให้การและคำให้การเพิ่มเติมที่ได้ยื่น
ต่อศาลปกครองชั้นต้น และเพิ่มเติมว่า กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่าคำสั่งลงโทษปลดผู้ฟ้องคดี
ออกจากราชการไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากผู้ฟ้องคดีไม่ได้ร่วมกับเจ้าหน้าที่พัสดุของโรงเรียน
วัดบ่อสระวิทยาทาน ทำสัญญาและลงนามในสัญญาไว้ล่วงหน้า และไม่ได้มอบสัญญาให้
ห้างหุ้นส่วนจำกัด ไทยนครรุ่งเรืองกิจ ไปก่อนนั้นที่ระบุในสัญญา นั้น เมื่อผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้อำนวยการ
โรงเรียนวัดบ่อสระวิทยาทาน ได้รับมอบอำนาจจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
ตามคำสั่งที่ ๒๗/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๔๖ ให้มีอำนาจสั่งซื้อสั่งจ้างและดำเนินการ
ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ พิจารณาให้ความเห็นชอบจัดจ้าง
ติดตั้งปรับปรุงและซ่อมแซมระบบไฟฟ้าดังกล่าวโดยวิธีการสอบราคา และกำหนดราคากลาง จำนวน
๒๖๔,๙๙๗ บาท โดยผู้ฟ้องคดีได้มีคำสั่งโรงเรียนวัดบ่อสระวิทยาทาน ที่ ๓๗/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑
สิงหาคม ๒๕๔๙ แต่งตั้งคณะกรรมการเปิดของสอบราคา คณะกรรมการตรวจการจ้าง ผู้ควบคุมงานจ้าง
และลงนามประกาศสอบราคา และมีหนังสือถึงผู้มีอาชีพรับจ้างและหน่วยงานต่าง ๆ แต่ไม่ปรากฏ
หลักฐานการจัดส่งประกาศการสอบราคาตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕
และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๓๑ ที่กำหนดว่า เมื่อหัวหน้าส่วนราชการสั่งการอนุมัติแล้ว ให้เจ้าหน้าที่พัสดุ
จัดทำประกาศเชิญชวนเพื่อคัดเลือกคุณสมบัติเบื้องต้นและประกาศเชิญชวน โดยในประกาศ
ครั้งแรกให้กำหนดสถานที่ วัน เวลา รับข้อเสนอ ปิดการรับข้อเสนอ และเปิดของข้อเสนอ
พร้อมทั้งประกาศโฆษณาและแจ้งลักษณะโดยย่อของพัสดุที่ต้องการซื้อหรืองานที่ต้องการจ้าง
และกำหนดเวลาให้พอเพียงเพื่อเปิดโอกาสให้แก่ผู้ที่สนใจจัดเตรียมข้อเสนอ ทั้งนี้ จะต้องกระทำการ
วันรับของข้อเสนอไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน โดยประกาศทางวิทยุกระจายเสียง และลงประกาศใน
หนังสือพิมพ์ หากเห็นสมควรจะส่งประกาศเชิญชวนไปยังผู้มีอาชีพขายหรือรับจ้างทำงานนั้น
โดยตรงหรือโฆษณาด้วยวิธีอื่นอีกได้ ต่อมมา ผู้ฟ้องคดีได้จัดทำสัญญาจ้างปรับปรุงซ่อมแซมระบบ
ไฟฟ้าภายใน เลขที่ ๓/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๔๙ และในวันเดียวกันนั้น ห้างหุ้นส่วนจำกัด
ไทยนครรุ่งเรืองกิจ ได้นำสัญญาจ้างฉบับดังกล่าวไปชำระค่าอาการแสตมป์ตามใบสัมภาระ
ของสรรพากรพื้นที่สาขาวัฒนาเมือง จังหวัดสระบุรี ซึ่งโดยระยะทางแล้วไม่อาจกระทำได้ พฤติกรณ์
จึงเป็นการจัดเตรียมเอกสารไว้ก่อนล่วงหน้าเพื่อเลือกห้างหุ้นส่วนจำกัด ไทยนครรุ่งเรืองกิจ
เป็นคู่สัญญา และต่อมาวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๐ ผู้ฟ้องคดีได้อนุมัติเบิกจ่ายเงินค่าจ้างให้กับ
ห้างหุ้นส่วนจำกัด ไทยนครรุ่งเรืองกิจ จำนวน ๒๖๓,๐๐๐ บาท ทั้งที่ต้นทุนการก่อสร้าง มีจำนวน
เพียงร้อยละ ๒๐ ของราคាទรับปรุงระบบไฟฟ้าดังกล่าว ซึ่งเป็นการอนุมัติจ้างในราคางานเกินจริง
อันเป็นผลมาจากการไม่เปิดโอกาสให้มีการแข่งขันราคาย่างเป็นธรรม การกระทำการของผู้ฟ้องคดี

/ดังกล่าว...

ดังกล่าวจึงเป็นผลโดยตรงที่เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ การกระทำของผู้ฟ้องคดี จึงมีมูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการและหน่วยงานการศึกษา มติคณะกรรมการรัฐมนตรีหรืออนุ beyal ของรัฐบาล ประมาณเดือนเลือหรือขาดการเข้าใจในระดับรักษาประโยชน์ของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานกระทำการอื่นใดอันได้ซึ่อว่าเป็นผู้ประพฤติช่ำอย่างร้ายแรง ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๘๔ วรรคสาม มาตรา ๘๕ วรรคสอง และมาตรา ๘๕ วรรคสอง และมีมูลความผิดทางอาญาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๗๑ และมาตรา ๑๗๗ และฐานเป็นเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐ กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกระทำการใด ๆ โดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้ออำนวยแก่ผู้เข้าทำการเสนอราคารายได้ให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒ ดังนั้น คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ และมติซึ่มูลความผิดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า การไต่สวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบวินัยอย่างร้ายแรงข้าราชการครูที่เกี่ยวข้องกับเรื่องร้องเรียนรวมถึงผู้ฟ้องคดี ซึ่งผลการไต่สวนสรุปว่าเห็นควรให้ยุติเรื่อง และ อ.ก.ค.ศ. วิสามัญ กีวิกับวินัยและการออกจากราชการ ได้พิจารณาเมตตาให้ยุติเรื่องแล้ว การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่มูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดีอีกครั้ง จึงเป็นการกระทำที่ไม่เป็นธรรม นั้น ผู้ฟ้องคดี เป็นข้าราชการครู ซึ่งการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาย่อมต้องเป็นไปตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่กำหนดให้ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเป็นผู้บริหารราชการในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และเป็นผู้บังคับบัญชาของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา มีอำนาจหน้าที่เสนอแนะการบรรจุและแต่งตั้ง และการบริหารงานบุคคลในเรื่องอื่นที่อยู่ในอำนาจและหน้าที่ของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา และกำหนดให้ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามีอำนาจและหน้าที่พิจารณาให้ความเห็นชอบการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา และพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องการดำเนินการทางวินัย การออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวเป็นการปฏิบัติราชการในการบริหารงานบุคคลของเขตพื้นที่การศึกษาตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งถือเป็นคนละส่วนกับกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒

/ดำเนินการ...

ดำเนินการให้ส่วนข้อเท็จจริงและมีมติขึ้นความผิดทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดี อันเป็นการดำเนินการตามมาตรา ๘๑ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดำเนินการให้ส่วนและพิจารณาลงโทษทางวินัย แก่ผู้ฟ้องคดีในกรณีนี้ จึงเป็นการดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ได้ให้อำนาจแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และกรณีดังกล่าวไม่ถือว่าเป็นการพิจารณาโทษที่ช้าช่อนแต่อย่างใด ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสงขลา ที่ ๓๓๗/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๒ ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ จึงไม่ใช่การลงโทษทางวินัยชั้nostองครรังในการกระทำความผิดเดียวกัน แต่เป็นการปรับบทความผิดให้ถูกต้องตามข้อเท็จจริงที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ได้ให้ส่วนข้อเท็จจริง และวินิจฉัยมีมติว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง จึงเห็นได้ว่าคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมายทุกประการ อุทธิณุณ์ของผู้ฟ้องคดีไม่มีเหตุผลเพียงพอที่จะรับฟังได้ ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

ผู้ฟ้องคดีซึ่งแจ้งเพิ่มเติมตามหนังสือลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๖๕ ว่า โครงการปรับปรุงซ่อมแซมระบบไฟฟ้าภายในของโรงเรียนวัดบ่อสระวิทยาทาน ผู้ฟ้องคดีและคณะครุไม่ได้เป็นผู้กำหนดราคา หากเป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่ระดับสูงที่มอบอำนาจให้ดำเนินการอนุมัติ จัดซื้อจัดจ้าง ซึ่งผู้ฟ้องคดีต้องกระทำการตามคำสั่งการท่านนั้น หากมีการกระทำความผิดในโครงการนี้ น่าจะเป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่ระดับสูงที่มีอำนาจในการอนุมัติงบประมาณและมอบอำนาจให้ออนุมัติจัดซื้อจัดจ้าง มิใช่การกระทำของครุในแต่ละโรงเรียนที่ได้รับงบประมาณ ซึ่งต่างมีปัญหาระบบไฟฟ้ามีสภาพเก่าและชำรุดมานาน จึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ต้องยินยอมกระทำการตามผู้มีอำนาจสั่งการ มิใช่เรื่องผลประโยชน์ เพราะงบประมาณที่ได้รับเป็นเพียงตัวเลข การอนุมัติเบิกจ่ายเงินจะโอนให้แก่ผู้รับเหมาโดยตรง ประเดิมนี้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กลับไม่มีการสืบสวนข้อเท็จจริงเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงบุคคลที่อยู่เบื้องหลังการสั่งการดังกล่าว นอกจากนี้ ประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับการแสตมป์ (ฉบับที่ ๓๗) เรื่อง กำหนดวิธีการชำระอากรเป็นตัวเงินแทนการปิดอากรแสตมป์ สำหรับตราสารบางลักษณะ ข้อ ๓ (๓) กำหนดให้ผู้รับจ้างชำระอากรเป็นตัวเงินแทนการปิดแสตมป์ ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่อากรแสตมป์ โดยต้องนำตราสารมา stal กหลังตามระเบียบของกรมสรรพากร ก่อนกระทำการสาร หรือภัยใน ๑๕ วัน นับแต่วันถัดจากวันกระทำการสารนั้น ดังนั้น ในทางปฏิบัติจึงมีบทบังคับเพียงแต่ต้องนำตราสาร (ฉบับจริง) มา stal กหลังก่อนกระทำการสาร หรือภัยใน ๑๕ วัน นับแต่วันถัดจากวันกระทำการสาร จึงสามารถใช้สำเนาตราสารอันได้แก่ สัญญาจ้างทำของมาแสดงต่อเจ้าหน้าที่สรรพากรก่อนลงนามในสัญญาได้ การนำคำให้การ

/บางส่วน...

บางส่วนของเจ้าหน้าที่สรรพการพื้นที่สาขาังน้ำเย็นมานิจฉัยในประเด็นนี้ จึงไม่สอดคล้องกับข้อเท็จจริง

ผู้ฟ้องคดีซึ่งเพิ่มเติมตามหนังสือ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๕ ว่า ผู้ฟ้องคดีได้ลาออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๖ ตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประมุคศึกษาสังชลฯ เขต ๑ ที่ ๔๕๕/๒๕๕๖ เรื่อง อนุญาตให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ลาออกจากราชการ เมื่อผู้ฟ้องคดีพ้นจากราชการตั้งแต่วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๖ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสังชลฯ ที่ ๑๓๒/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๒ ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๖ อันเป็นวันที่ผู้ฟ้องคดีลาออกจากราชการ จึงขัดต่อมาตรา ๑๐๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ กล่าวคือ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้สั่งลงโทษผู้ฟ้องคดีภัยในอายุความ ๓ ปี นับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีลาออกจากราชการ คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย ทั้งนี้ จากข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายดังกล่าว สำนักงาน ก.ค.ศ. สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ได้เคยมีหนังสือถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ขอหารือแนวทางปฏิบัติว่า กรณีข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีมติชี้มูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการและได้ออกจากราชการไปแล้วเกิน ๓ ปี ศึกษาธิการจังหวัดสามารถพิจารณาสั่งลงโทษบุคคลดังกล่าวได้หรือไม่ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้มีหนังสือตอบข้อหารือปรากฏตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๒๒๐/๒๕๖๕ ว่า แม้มาตรา ๘๙ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ที่กำหนดให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้ง ถอดถอน พิจารณาสั่งลงโทษผู้ถูกกล่าวหา ไม่ว่าผู้ถูกกล่าวหาจะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐก่อนหรือหลังที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติวินิจฉัยมูลความผิดก็ตาม แต่บทบัญญัติดังกล่าวเป็นเพียงการทำหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติชี้มูลความผิด โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอีกเท่านั้น มิได้เป็นฐานอำนาจในการจะลงโทษทางวินัยอดีตข้าราชการ เมื่อยังไม่สามารถลงโทษตามมาตรา ๑๐๒/๑ แห่งพระราชบัญญัติข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๖๒ การสั่งลงโทษจึงยังต้องเป็นไปตามพระราชบัญญัติดังกล่าว ซึ่งเป็นบทบัญญัติที่ใช้บังคับในภายหลังและมีผลเป็นคุณแก่ผู้ถูกกล่าวหามากกว่าบทบัญญัติที่ใช้บังคับอยู่ในขณะกระทำความผิด เมื่อมาตราดังกล่าวกำหนดเงื่อนไขในการใช้อำนาจของผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยในการสั่งลงโทษข้าราชการครู

/และบุคลากร...

และบุคลากรทางการศึกษาซึ่งอกราชการอันมิใช่พระราชนัดดาฯ ต้องสั่งลงโทษภายในสามปี นับแต่วันที่ผู้นั้นอกราชการ ดังนั้น หากข้อเท็จจริงปรากฏว่า ข้าราชการครูและบุคลากร ทางการศึกษาผู้นั้นได้ออกจากราชการไปเกินสามปีแล้ว ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยย่อมไม่อาจ สั่งลงโทษข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษารายดังกล่าวได้ ตามแนวความเห็น คณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเรื่องที่ ๑๕๕๗/๒๕๖๔ ดังนั้น ในกรณีของผู้ฟ้องคดี ซึ่งได้พ้นจาก การเป็นข้าราชการเกินสามปีแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่อาจพิจารณาสั่งลงโทษปลดผู้ฟ้องคดี ออกจากราชการได้

ผู้ฟ้องคดีซึ่งเพิ่มเติมตามหนังสือลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ว่า การนำสัญญาจ้าง ไปเสียค่าอาการแสตมป์ตามใบสลักหลังตราสารของสรรพารพื้นที่สาขาวังน้ำเย็น จังหวัด สาระแก้ว มีเจตนา谋ณในการจัดเก็บภาษีเพื่อนำเงินเข้ารัฐ จึงมีได้เคร่งครัดต้องนำฉบับจริงมา แสดงต่อเจ้าหน้าที่ โดยนางมณีพรรณ โพธิมูล เจ้าหน้าที่บริหารงานสรรพารพื้นที่สาขาวังน้ำเย็น ได้ให้ถ้อยคำว่า ในทางปฏิบัติบุคคลที่มาติดต่อเพื่อชำระบอร์เป็นจำนวนเงินแทนการปิดอาการ แสตมป์ อาจนำตราสาร อันได้แก่ สัญญาจ้างทำของมาแสดงต่อเจ้าหน้าที่ก่อนลงนามในสัญญาได้ แต่ต้องนำตราสารฉบับจริงมาสลักหลังตามระเบียบของกรมสรรพากรภายใน ๑๕ วัน นับแต่ วันถัดจากวันกระทำการสารนั้น นอกจากนี้ กรณีการยื่นภาษีดังกล่าวมีการกระทำพร้อมกัน ในคราวเดียวกันหลายโรงเรียน ผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจล่วงรู้ถึงการกระทำการดังกล่าวได้

คดีนี้ศาลปกครองสูงสุดไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี คู่กรณีไม่ได้ยื่นคำแฉลงเป็น หนังสือและไม่ได้แจ้งความประسنค์ให้ศาลจัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริง ของตุลาการเจ้าของสำนวน และพิจารณาคำชี้แจงด้วยว่าจากประกอบคำแฉลงกรณ์เป็นหนังสือ ของตุลาการผู้แตลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้านคำให้การ คำให้การเพิ่มเติม คำอุทธรณ์ คำแก้อุทธรณ์ และพยานหลักฐานอื่นจากการ แสวงหาข้อเท็จจริงของศาลแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ขณะผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนวัดบ่อสรรวิทยาทาน อําเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา ได้ลงนาม ในสัญญาจ้างระหว่างโรงเรียนวัดบ่อสรรวิทยาทาน ผู้ว่าจ้าง กับ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ไทยนครรุ่งเรืองกิจ ผู้รับจ้าง เพื่อปรับปรุงซ่อมแซมระบบไฟฟ้าภายในโรงเรียนวัดบ่อสรรวิทยาทาน ตามสัญญาจ้าง เลขที่ ๓/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๔ วงเงินค่าจ้าง ๒๖๓,๐๐๐ บาท ต่อมา สำนักงาน การตรวจสอบเฝ้าดิน โดยสำนักงานการตรวจสอบเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๑๕ (จังหวัดสงขลา) ตรวจสอบ สืบสวนการดำเนินการโครงการปรับปรุงซ่อมแซมระบบไฟฟ้าภายในของโรงเรียนในสังกัด

/สำนักงาน...

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต ๑ พบร่วมความไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงมีหนังสือ ที่ ๗๘ ๐๐๔๓ สข/๕๔๒ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๒ ถึงผู้บัญชาการตำรวจนครบาลให้ดำเนินการตามกฎหมายเก็บผู้กระทำผิด โดยในส่วนของโรงเรียนวัดบ่อสระวิทยาทานมีผู้เกียรติวัดจำนวน ๕ ราย รวมทั้งผู้ฟ้องคดี หลังจากนั้น กองบังคับการปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในราชการ กองบัญชาการตำรวจนครบาล สงขลา มีหนังสือ ที่ ๗๙ ๐๐๒๖(๑๐)๕/๒๗๗๙ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๒ ส่งเรื่องกล่าวโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐดังกล่าวให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อดำเนินการ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้รับเรื่องดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๒ และมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนเพื่อดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงการดำเนินการโครงการปรับปรุงซ่อมแซมระบบไฟฟ้าภายในของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต ๑ ตามคำสั่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ ๕๗/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ และคำสั่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ ๓๓๐/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๓ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๖ ตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต ๑ ที่ ๔๕๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๖ หลังจากที่ผู้ฟ้องคดีได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ใน การประชุมครั้งที่ ๗๗ – ๘๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ มีมติให้ปรับเปลี่ยนรูปแบบการไต่สวนข้อเท็จจริงจากการแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวน เป็นมอบหมายให้องค์คณะพนักงานไต่สวน จึงมีคำสั่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ ๓๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๙ ปรับเปลี่ยนเป็นองค์คณะพนักงานไต่สวน โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ด่วน ที่ ปช ๐๐๑๖/๐๑๑๕ – ๐๑๖๖ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๙ แจ้งคำสั่งแต่งตั้งองค์คณะพนักงานไต่สวนดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบแล้ว จากนั้น องค์คณะพนักงานไต่สวนดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงแล้วเห็นว่ามีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะสนับสนุนว่าข้อกล่าวหาก้มูล จึงมีบันทึกแจ้งข้อกล่าวหา ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ผู้ฟ้องคดีได้รับทราบข้อกล่าวหาและเข้าใจข้อกล่าวหาโดยตลอดและได้รับบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหา เมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๐ โดยชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐ จากการไต่สวนข้อเท็จจริงขององค์คณะพนักงานไต่สวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ รับฟังได้ว่า ขณะผู้ฟ้องคดี ดำเนินการแต่งผู้อำนวยการโรงเรียนวัดบ่อสระวิทยาทาน ผู้ฟ้องคดีได้ประมวลการและขอรับงบประมาณจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต ๑ เพื่อเป็นค่าดำเนินงานติดตั้งปรับปรุงและซ่อมแซมระบบไฟฟ้า และได้รับจัดสรรงบประมาณ จำนวนเงิน ๒๖๔,๙๙๗ บาท ต่อมา เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๘ นางระราย กมลเจริญ เจ้าหน้าที่พัสดุ ได้จัดทำรายงานเหตุผลและความจำเป็นขอจ้างติดตั้งปรับปรุงซ่อมแซมระบบไฟฟ้าภายในโรงเรียนวัดบ่อสระวิทยาทาน เสนอให้ผู้ฟ้องคดีซึ่งได้รับมอบหมายจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามคำสั่งที่ ๒๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ให้มีอำนาจสั่งซื้อสั่งจ้างและดำเนินการตามระเบียบ

/สำนักนายกรัฐมนตรี...

สำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ พิจารณาให้ความเห็นชอบจัดทำตั้ง ปรับปรุงและซ่อมแซมระบบไฟฟ้าดังกล่าวโดยวิธีสอบราคา กำหนดราคากลาง ๒๖๔,๙๗๗ บาท และมีคำสั่งโรงเรียนวัดบ่อสรรวิทยาทาน ที่ ๓๗/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๙ แต่งตั้งคณะกรรมการเปิดซองสอบราคา คณะกรรมการตรวจการจ้าง ผู้ควบคุมงานจ้าง และลงนามประกาศสอบราคาและมีหนังสือถึงผู้มีอาชีพรับจ้างและหน่วยงานต่าง ๆ โดยไม่ปรากฏหลักฐาน การจัดส่งประกาศสอบราคา ตามข้อ ๓๑ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้ทำสัญญาจ้างปรับปรุงซ่อมแซมระบบไฟฟ้าภายในโรงเรียนวัดบ่อสรรวิทยาทาน เลขที่ ๓/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๔๙ โดยระบุว่าทำที่โรงเรียนวัดบ่อสรรวิทยาทาน อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา เมื่อวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๔๙ ซึ่งเป็นวันเดียวกับที่ห้างหุ้นส่วนจำกัด ไทยนครรุ่งเรืองกิจ นำสัญญาจ้างฉบับดังกล่าวไปเสียค่าอาการแสตมป์ตามใบสลักหลังตราสาร ของสรรพากรพื้นที่สาขาวังน้ำเย็น จังหวัดสระแก้ว จึงขัดกับสภาพความเป็นจริง เมื่อพิจารณา จากระยะทางแล้วไม่อาจนำสัญญานี้ที่ทำขึ้นที่จังหวัดสงขลาไปเสียภาษีที่จังหวัดสระแก้วได้ ในวันเดียวกัน ประกอบกับเจ้าหน้าที่พัสดุของโรงเรียนไม่ได้ส่งประกาศเชิญชวนเพื่อเปิดโอกาส ให้แก่ผู้ที่สนใจจัดเตรียมข้อเสนอตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๓๑ แต่มีห้างหุ้นส่วนจำกัด ไทยนครรุ่งเรืองกิจ และห้างหุ้นส่วนจำกัด ส. ส่องนค นารับซองสอบราคา โดยมีห้างหุ้นส่วนจำกัด ไทยนครรุ่งเรืองกิจ ยื่นของเสนอราคา เพียงรายเดียว จึงรับฟังว่าผู้ฟ้องคดีและเจ้าหน้าที่พัสดุได้จัดทำสัญญาและลงนามในสัญญาไว้ ล่วงหน้า แล้วมอบสัญญาให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด ไทยนครรุ่งเรืองกิจ ไปก่อนวันที่ระบุในสัญญา โดยไม่เปิดโอกาสให้ผู้เสนอราคารายอื่นเข้ามาแข่งขันราคายอย่างเป็นธรรม อันเป็นความผิด ทางวินัยอย่างร้ายแรง โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๙๒ – ๑๐๐/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๐ พิจารณาแล้วเห็นชอบความเห็นขององค์คณะกรรมการไต่สวน และมีมติขึ้นความผิดการกระทำการของผู้ฟ้องคดีว่า มีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ แบบแผนของทางราชการและหน่วยงานการศึกษา มติคณะรัฐมนตรีหรืออนุนโยบายของรัฐบาล ประมาทเลินเล่อ หรือขาดการเอาใจใส่ร่มมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ อันเป็นเหตุให้ เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานกระทำการอื่นใดอันได้ซึ่ว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว อย่างร้ายแรง ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๔๔ วรรคสาม มาตรา ๔๕ วรรคสอง และมาตรา ๔๕ วรรคสอง และมีมูลความผิดทางอาญา ฐานเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการ หรือรักษาทรัพย์ได ๆ ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริต อันเป็นการเสียหายแก่รัฐหรือเจ้าของทรัพย์นั้น และฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้น

/การปฏิบัติ...

การปฏิบัติหน้าที่โดยมีขอบเขตให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ และมาตรา ๑๕๗ และฐานเป็นเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐกระทำการผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกระทำการใด ๆ โดยมุ่งหมาย มิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้ออำนวยแก่ผู้เข้าทำการเสนอราคารายได้ให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐ ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคา ต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒ จากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ที่ ปช ๐๐๑๖/๐๖๓๐ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๑ ส่งรายงานการไต่สวนขอเท็จจริงและความเห็นไปยังผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต ๑ ในฐานะผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดี เพื่อพิจารณาโทษทางวินัย และมีหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ที่ ปช ๐๐๑๖/๐๖๓๑ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๑ ส่งเรื่องไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีอาญาตามฐานความผิดดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสงขลา ที่ ๑๓๒/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๑ ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ โดยให้มีผลย้อนหลังตั้งแต่วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๖ ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีนิติข้อมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้ฟ้องคดีดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ข้อมูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ต่อมา ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นพ้องด้วยกับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น จึงอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุดมาเป็นคดีนี้

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยแล้ว

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสงขลา ที่ ๑๓๒/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๑ ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๙๙๙ – ๑๐๐/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๐ เป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

โดยที่ผู้ฟ้องคดีได้กล่าวอ้างในข้ออุทธรณ์ว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสงขลา ที่ ๑๓๒/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๑ ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ข้อมูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้ฟ้องคดี เป็นการออกคำสั่งลงโทษทางวินัยภายในหลังจากที่ผู้ฟ้องคดีถูกตัดสินโดยราชการ เมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๖ จึงพ้นจากการเป็นข้าราชการเกินสามปีแล้ว จึงไม่ชอบตามมาตรา ๑๐๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ นั้น เห็นว่า แม้ว่าปัญหาว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีอำนาจออกคำสั่งลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ

/ภายหลัง...

ภายหลังจากที่ผู้ฟ้องคดีพันจากการเป็นข้าราชการเกินสามปีหรือไม่ จะมีได้มีการยกขึ้นว่ากันมาแล้วโดยชอบในศาลปกครองชั้นต้น แต่เมื่อปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาข้อกฎหมายอันเกี่ยวตัวย ความสงบเรียบร้อยของประชาชน ศาลปกครองสูงสุดจึงมีอำนาจยกปัญหาดังกล่าวขึ้นวินิจฉัย แล้วพิพากษาหรือมีคำสั่งให้ตามข้อ ๙๒ ประกอบข้อ ๑๖ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการ ในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ คดีจึงมีปัญหาที่จะต้องพิจารณา ในเบื้องต้นว่า การดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดีเป็นไปตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนดหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชนูญติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับในขณะนั้น มาตรา ๔๓ บัญญัติว่า ภายใต้บังคับมาตรา ๔๔ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงตามบทบัญญัติ ในหมวดนี้ ในกรณีดังต่อไปนี้... (๑) ... (๕) มีการกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๘๔ มาตรา ๘๕ บัญญัติว่า การกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมิใช่บุคคลตามมาตรา ๖๖ ว่ากระทำการความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำการความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือกระทำการความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ให้ผู้กล่าวหาเยื่นคำกล่าวหาเป็นหนังสือลงลายมือชื่อ ของตนต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินสองปี มาตรา ๘๖ บัญญัติว่า เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับคำกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๘๔ หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดกระทำการความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำการความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำการความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตามหมวด ๔ การไต่สวนข้อเท็จจริง มาตรา ๘๗ บัญญัติว่า ในกรณีที่ผู้เสียหายได้ร้องทุกข์หรือมีผู้กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน ให้ดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมิใช่บุคคลตามมาตรา ๖๖ อันเนื่องมาจากได้กระทำการตามมาตรา ๘๙ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการร้องทุกข์ หรือกล่าวโทษเพื่อจะดำเนินการตามบทบัญญัติในหมวดนี้ ในการนี้หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วเห็นว่าเรื่องดังกล่าวมิใช่กรณีตามมาตรา ๘๘ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งเรื่องกลับไปยังพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาต่อไป จากบทบัญญัติตั้งกล่าวไว้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะรับเรื่องข้อกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือผู้เสียหายได้ร้องทุกข์หรือมีผู้กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมิใช่บุคคลตามมาตรา ๖๖ อันเนื่องมาจากเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำการผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำการความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ตามมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ไม่ว่าผู้กล่าวหาเยื่นคำกล่าวหาเป็นหนังสือลงลายมือชื่อของตนต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ หรือผู้เสียหายได้ร้องทุกข์หรือมีผู้กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน หรือผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีเหตุ

/อันควรสงสัย...

อันควรสังสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ได้กระทำการมิชอบทุจริตต่อหน้าที่ กระทำการมิชอบต่อ ตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือกระทำการมิชอบต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหา เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพันจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินสองปี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงจะมี อำนาจดำเนินการตามหมวด ๕ ดำเนินการได้ส่วนข้อเท็จจริงได้ หากในกรณีที่ผู้เสียหายได้ ร้องทุกข์หรือมีการกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมิใช่บุคคล ตามมาตรา ๖๖ อันเนื่องมาจากเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการมิชอบต่อหน้าที่ กระทำการมิชอบต่อ ตำแหน่งหน้าที่ราชการ กระทำการมิชอบต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมตามมาตรา ๘๘ แห่ง พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๗ ในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐเกินสองปี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่อาจรับ ดำเนินการตามหมวด ๕ การได้ส่วนข้อเท็จจริงได้ คดีมีปัญหาที่ต้องพิจารณาถ้วนว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีอำนาจได้ส่วนข้อเท็จจริงเพื่อดำเนินการทางวินัยผู้ฟ้องคดี ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่พันจากการ เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐเกินสองปีไว้พิจารณาได้หรือไม่

ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้รับเรื่องกล่าวโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐ กรณีที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๑๕ (จังหวัดสงขลา) ตรวจสอบสืบสวนการดำเนินการ สอบราคางานจ้างติดตั้งปรับปรุงซ่อมแซมระบบไฟฟ้าภายในของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาสงขลา เขต ๑ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๘ ประกอบด้วยโรงเรียนบ้านเขาแดง โรงเรียนวัดห้ายยอด โรงเรียนวัดสถิตชลธาร โรงเรียนบ้านม่วง โรงเรียนวัดบ่อสระวิทยาทาน โรงเรียนวัดบ่อทรัพย์ โรงเรียนตะเครียะวิทยาคม และโรงเรียนระโนด พบร่วมกับบริหารโรงเรียน เจ้าหน้าที่ฝ่ายพัสดุ และคณะกรรมการเบ็ดของสอบราคากล่าวว่า ร่วมกับนายสุวิทย์ ศรีสุข ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาสงขลา เขต ๑ และนายสมยศ ไชยศรี ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านชับเจริญ จังหวัดยะลา กระทำการมิชอบต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ กระทำการมิชอบตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความมิชอบ เกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๗ และจัดทำเอกสารการจัดจ้างต่าง ๆ อันเป็นเหตุ มีได้ดำเนินการสอบราคากล่าวว่า ร่วมกับนายสุวิทย์ ศรีสุข ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาสงขลา เขต ๑ และนายสมยศ ไชยศรี ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านชับเจริญ จังหวัดยะลา จึงมีหนังสือ ที่ ตพ ๐๐๔๓ สข/๔๘๒ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๔๗ ถึงผู้บัญชาการตำรวจนครบาลฯ ให้ดำเนินการ ตามกฎหมายกับผู้กระทำการมิชอบ ต่อมา กองบังคับการปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ในวงราชการ กองบัญชาการตำรวจนครบาลฯ ได้มีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๒๖.(๑๐)๕/๒๑๗๙ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๔๗ ส่งเรื่องกล่าวโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐตั้งกล่าวให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อดำเนินการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ลงรับหนังสือดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๔๗ และมีคำสั่ง แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวน เพื่อดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ ๕๒/๒๕๔๓ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ และคำสั่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ ๓๓๐/๒๕๔๓

/ลงวันที่...

ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๓ จำนวน ผู้ฟ้องคดีได้รับอนุมัติให้ลาออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จ
บำนาญเหตุผลแทน เมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๖ ภายหลังจากที่ผู้ฟ้องคดีได้ลาออกจากราชการ
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ใน การประชุมครั้งที่ ๗๑ – ๘๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ มีมติให้
ปรับเปลี่ยนรูปแบบการไต่สวนข้อเท็จจริงจากการแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวน เป็นมอบหมาย
ให้องค์คณะพนักงานไต่สวน และได้มีคำสั่งคณะกรรมการฯ ป.ป.ช. ที่ ๓๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๙
มกราคม ๒๕๕๘ แต่งตั้งองค์คณะพนักงานไต่สวน พร้อมทั้งมีหนังสือ ด่วน ที่ ปช ๐๐๑๖/๐๑๔๓
ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๘ แจ้งคำสั่งแต่งตั้งองค์คณะพนักงานไต่สวนดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบ
โดยผู้ฟ้องคดีได้รับหนังสือดังกล่าวเมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๘ แล้วมิได้คัดค้านแต่อย่างใด
จากการไต่สวนข้อเท็จจริงพบว่า ผู้ฟ้องคดีขณะดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนวัดบ่อสรรวิทยาทาน
ได้ลงนามในสัญญาจ้างติดตั้งปรับปรุงซ่อมแซมระบบไฟฟ้าภายในโรงเรียน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘
ตามสัญญาเลขที่ ๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๘ โดยสัญญาจ้างดังกล่าวทำขึ้นในวันเดียวกัน
ที่ห้างหุ้นส่วนจำกัด ไทยนครรุ่งเรืองกิจ นำสัญญาจ้างฉบับเดียวกันไปจ่ายค่าอาการแสตมป์ตาม
ใบสัมภาระของสรรพากรพื้นที่สาขาวังน้ำเย็น จังหวัดสระบุรี โดยระบบทางไม่อ่านนำ
สัญญาที่ทำขึ้นที่โรงเรียนวัดบ่อสรรวิทยาทาน จังหวัดสระบุรี ไปเสียภาษีที่จังหวัดสระบุรีได้
ในวันเดียวกัน ประกอบกับเจ้าหน้าที่พัสดุของโรงเรียนไม่ได้ส่งประกาศเชิญชวนเพื่อเปิดโอกาส
ให้แก่ผู้ที่สนใจจัดเตรียมข้อเสนอตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕
และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๓๑ แต่มีห้างหุ้นส่วนจำกัด ไทยนครรุ่งเรืองกิจ และห้างหุ้นส่วนจำกัด
ส. ส่องนคร มารับซองสอบราคา และห้างหุ้นส่วนจำกัด ไทยนครรุ่งเรืองกิจ ยืนยันเสนอราคา
เพียงรายเดียว จึงมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ฟ้องคดีร่วมกับเจ้าหน้าที่พัสดุทำสัญญาและลงนาม
ในสัญญาวิลล่าวหน้า และมอบสัญญาให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด ไทยนครรุ่งเรืองกิจ ไปก่อนวันที่ระบุ
ในสัญญา โดยไม่เปิดโอกาสให้ผู้เสนอราคารายอื่นเข้ามาแข่งขันราคาย่างเป็นธรรม อันเป็นการ
ร่วมกันจัดทำเอกสารสอบราคา จ้างติดตั้งปรับปรุงซ่อมแซมระบบไฟฟ้าภายในโรงเรียน
วัดบ่อสรรวิทยาทานอันเป็นเท็จ เพื่อเอื้อประโยชน์ให้แก่ห้างหุ้นส่วนจำกัด ไทยนครรุ่งเรืองกิจ
คู่สัญญา เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ จากข้อเท็จจริงดังกล่าวเห็นได้ว่า มีการ
กล่าวโหงใจเจ้าหน้าที่ของรัฐต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีคำสั่งแต่งตั้ง
คณะกรรมการไต่สวน เพื่อดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งคณะกรรมการฯ ป.ป.ช.
ที่ ๕๗/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ และคำสั่งคณะกรรมการฯ ป.ป.ช. ที่ ๓๓๐/๒๕๕๓
ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๓ อันเป็นการรับข้อกล่าวโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อดำเนินการไต่สวน
ข้อเท็จจริงไว้ในขณะที่ผู้ฟ้องคดียังรับราชการ แม้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะมีคำสั่งคณะกรรมการ
ป.ป.ช. ที่ ๓๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๘ แต่งตั้งองค์คณะพนักงานไต่สวน โดยแจ้ง
คำสั่งดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบภายหลังจากที่ผู้ฟ้องคดีพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐเกินกว่าสองปี

/แต่งตั้ง...

แต่การแต่งตั้งองค์คณะพนักงานให้ส่วนดังกล่าวเป็นเพียงการปรับเปลี่ยนรูปแบบการให้ส่วนข้อเท็จจริงเท่านั้น ซึ่งเป็นการดำเนินการให้ส่วนข้อเท็จจริงต่อเนื่องมาโดยตลอด เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาแล้วเห็นว่าเรื่องดังกล่าวเป็นกรณีตามมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ฟ้องคดี เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ และกระทำการความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว โดยมีคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการให้ส่วนเพื่อดำเนินการให้ส่วนข้อเท็จจริงในขณะที่ผู้ฟ้องคดียังรับราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีอำนาจรับข้อกล่าวโทษผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ กระทำการความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำการความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ไว้ต่อส่วนข้อเท็จจริงและชี้มูลความผิดทางวินัยผู้ฟ้องคดีได้ตามมาตรา ๘๘ ประกอบมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

คดีมีปัญหาที่ต้องพิจารณาต่อไปว่า มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ชี้มูลความผิดว่า ผู้ฟ้องคดีกระทำการความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ และมติดังกล่าวมีผลผูกพันผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ หรือไม่ เพียงใด

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า มาตรา ๒๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ซึ่งใช้บังคับในขณะนั้น บัญญัติว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้... (๓) ให้ส่วนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐตั้งแต่ผู้บริหารระดับสูงหรือข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ผู้อำนวยการกองหรือเที่ยบเท่าขึ้นไป ร่วมรายผิดปกติ กระทำการความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำการความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม รวมทั้งดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือ ข้าราชการในระดับต่ำกว่าที่ร่วมกระทำการความผิดกับผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวหรือกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือที่กระทำการความผิดในลักษณะที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเห็นสมควรดำเนินการด้วย ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต ประกอบกับมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งใช้บังคับในขณะที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชี้มูลความผิด บัญญัติว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ (๑) ... (๒) ให้ส่วนและวินิจฉัยว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองอื่นมิใช่บุคคลตาม (๒) หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐตั้งแต่ผู้บริหารระดับสูงหรือข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ผู้อำนวยการองร่วมรายผิดปกติ กระทำการความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำการความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมหรือความผิดที่เกี่ยวข้องกัน รวมทั้งดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือข้าราชการในระดับต่ำกว่าที่ร่วมกันกระทำการความผิดกับ

/ผู้ดำรงตำแหน่ง...

ผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว หรือกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือที่กระทำความผิดในลักษณะที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นสมควรดำเนินการด้วยตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด และมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติว่า ในกรณีมีมูลความผิดทางวินัย เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณา พฤติกรรมแห่งการกระทำความผิดแล้วมีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาผู้ใดได้กระทำความผิดวินัย ให้ประธานกรรมการส่งรายงานและเอกสารที่มีอยู่ พร้อมทั้งความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาหรือ ผู้มีอำนาจแต่งตั้งกอตตอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้นเพื่อพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิด ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอีก ในการ พิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหา ให้ถือว่ารายงานเอกสารและความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัย ตามกฎหมายหรือ ระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหานั้น ๆ แล้วแต่กรณี จากบทบัญญัติ ดังกล่าวเห็นได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีอำนาจได้ส่วนข้อเท็จจริงและพิจารณาเฉพาะกรณีกล่าวหาว่า ร้ายแยมผิดปกติ การกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมเท่านั้น โดยความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ ราชการและความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม เป็นความผิดทางอาญา ส่วนความผิดฐาน ทุจริตต่อหน้าที่เป็นมูลความผิดทางวินัย ดังนั้น อำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการไต่สวน ข้อเท็จจริงและชี้มูลความผิดทางวินัยจึงมีเฉพาะความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการเท่านั้น ส่วนอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกันนั้น หากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ชี้มูลความผิดวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ ราชการอันเป็นฐานแห่งการกระทำความผิดมาก่อนแล้ว จึงจะมีอำนาจชี้มูลความผิดฐานอื่น ที่เกี่ยวข้องกันได้ และมติชี้มูลความผิดฐานอื่นที่เกี่ยวข้องดังกล่าวย่อมผูกพันผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่จะต้องพิจารณาดำเนินการทางวินัยกับผู้ถูกกล่าวหาเช่นเดียวกับกรณีการชี้มูลความผิดทางวินัย ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ได้ส่วนข้อเท็จจริงและชี้มูลความผิด ทางวินัยผู้ฟ้องคดีฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการอันเป็นฐานแห่งการกระทำความผิดทางวินัยมาก่อนแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงมีอำนาจชี้มูลความผิดวินัยฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตาม กฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหาย แก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานกระทำการอื่นใดอันได้ซึ่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง อันเป็นความผิดฐานอื่นที่เกี่ยวข้องได้ตามมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕ และ มติชี้มูลความผิดฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายเป็นเหตุให้เกิดความเสียหาย

/อย่างร้ายแรง...

อย่างร้ายแรง และฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง อันเป็นความผิดฐานอื่นที่เกี่ยวข้องกับความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการแล้ว ย่อมผูกพันผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่จะถืออาเรายางงานการใต้ส่วนข้อเท็จจริงและความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มาเป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามมาตรา ๘๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๗ เช่นเดียวกับการซื้อขายความผิดทางวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการได้

คดีจึงมีปัญหาที่ต้องพิจารณาต่อไปว่า ผู้ฟ้องคดีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซื้อขายความผิด หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๘๔ วรรคสาม บัญญัติว่า การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง มาตรา ๘๕ วรรคสอง บัญญัติว่า การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการและหน่วยงานการศึกษา มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล ประมาทเลินเล่อ หรือขาดการเอาใจใส่ร่มด้วยรักษาประโยชน์ของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และมาตรา ๘๕ วรรคสอง บัญญัติว่า การกระทำความผิดอาญาจัดได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้รับโทษจำคุกหรือให้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่โทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ หรือกระทำการอื่นใดอันได้ซื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๙ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ผู้มีอำนาจดำเนินการตามระเบียบนี้ จะมอบอำนาจเป็นหนังสือให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งได้โดยให้คำนึงถึงระดับ ตำแหน่ง หน้าที่ และความรับผิดชอบของผู้ที่จะได้รับมอบอำนาจเป็นสำคัญ วรรคสอง กำหนดว่า เมื่อมีการมอบอำนาจตามวรรคหนึ่ง ผู้รับมอบอำนาจมีหน้าที่ต้องรับมอบอำนาจนั้น และจะมอบอำนาจนั้นให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นต่อไปได้เว้นแต่ (๑) กรณีดังต่อไปนี้ (๑.๑) กรณีมอบอำนาจให้แก่รองผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัดอาชญากรรมจังหวัดต่อไปได้ในกรณีดังต่อไปนี้ (๑.๑) กรณีมอบอำนาจให้แก่องค์กรอื่น นอกจากที่กล่าวไว้ใน (๑.๑) จะกระทำได้ต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบจากผู้มีอำนาจจัดตั้นแล้ว ข้อ ๓๑ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า เมื่อหัวหน้าส่วนราชการสั่งการอนุมัติในข้อ ๓๐ แล้ว ให้เจ้าหน้าที่พัสดุจัดทำประกาศเชิญชวนเพื่อคัดเลือกคุณสมบัติเบื้องต้น... วรรคสอง กำหนดว่า ในประกาศครั้งแรกให้กำหนดสถานที่ วัน เวลา

/รับข้อเสนอ...

รับข้อเสนอ ปิดการรับข้อเสนอ และเปิดของข้อเสนอ พร้อมทั้งประกาศโฆษณาและแจ้งลักษณะโดยย่อของพัสดุที่ต้องการซื้อหรืองานที่ต้องการจ้างและกำหนดเวลาให้พ่อเพียงเพื่อเปิดโอกาสให้แก่ผู้ที่สนใจจะได้เตรียมข้อเสนอ ทั้งนี้ จะต้องกระทำก่อนวันรับของข้อเสนอไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน โดยประกาศทางวิทยุกระจายเสียงและลงประกาศในหนังสือพิมพ์ หากเห็นสมควรจะส่งประกาศเชิญชวนไปยังผู้มีอาชีพขายหรือรับจ้างทำงานนั้นโดยตรงหรือโฆษณาด้วยวิธีอื่นอีกด้วย

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏตามรายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ว่า ผู้ฟ้องคดีให้ถ้อยคำต่อองค์คณะพนักงานไต่สวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ว่า ขณะผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนวัดบ่อสรรวิทยาทาน อำเภอสิงหนคร จังหวัดสระบุรี ในปีงบประมาณ ๒๕๔๙ โรงเรียนวัดบ่อสรรวิทยาทานได้รับจัดสรรงบประมาณจำนวน ๒๖๔,๘๙๗ บาท เพื่อเป็นค่าดำเนินการงานติดตั้งปรับปรุงและซ่อมแซมระบบไฟฟ้า ผู้ฟ้องคดีได้มีคำสั่งโรงเรียนวัดบ่อสรรวิทยาทาน ที่ ๓๗/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๙ แต่งตั้งคณะกรรมการเปิดของสอบราคา คณะกรรมการตรวจการจ้าง และผู้ควบคุมงาน และมีประกาศโรงเรียนวัดบ่อสรรวิทยาทาน ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๙ เรื่อง เรียกสอบราคางานซ่อมแซมระบบไฟฟ้า โดยในการปรับปรุงซ่อมแซมระบบไฟฟ้า ดำเนินการจัดจ้างโดยวิธีสอบราคา กำหนดดูสถานที่ติดตั้งซ่อมแซมระบบไฟฟ้า ในวันที่ ๑ - ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๙ กำหนดเดย์ของสอบราคา ในวันที่ ๑ - ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๙ กำหนดเปิดของสอบราคา ในวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๙ และมีหนังสือโรงเรียนวัดบ่อสรรวิทยาทาน ที่ ศธ ๐๔๑๔๕.๑๐๕/๑๕๙ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๙ จัดส่งประกาศการสอบราคาโดยตรงไปยังผู้มีอาชีพเกี่ยวกับการติดตั้งระบบไฟฟ้า ได้แก่ ห้างหุ้นส่วน ส. ส่องนร ห้างหุ้นส่วนจำกัด ก. แสงจันทร์วัสดุ ห้างหุ้นส่วนจำกัด พรหมพิพัฒน์ธุรกิจ และห้างหุ้นส่วนจำกัด ไทยนครรุ่งเรืองกิจ มีผู้ขอรับแบบรูประยุกต์การงานสอบราคาจำนวน ๒ ราย คือ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ไทยนครรุ่งเรืองกิจ และห้างหุ้นส่วนจำกัด ส. ส่องนร แต่มีผู้ยื่นของเสนอราคาเพียงรายเดียว คือ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ไทยนครรุ่งเรืองกิจ ซึ่งระบุเสนอราคา ๒๖๓,๐๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือโรงเรียนวัดบ่อสรรวิทยาทาน ที่ ศธ ๐๔๑๔๕.๑๐๕/๑๙๗ ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๙ แจ้งให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด ไทยนครรุ่งเรืองกิจ ผู้ได้รับอนุญาตจัดจ้าง ให้เป็นผู้ปรับปรุงซ่อมแซมระบบไฟฟ้าภายในโรงเรียนเข้าทำสัญญา ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้จัดทำสัญญาจ้างปรับปรุงซ่อมแซมระบบไฟฟ้าภายใน เลขที่ ๓/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๔๙ โดยในวันเดียวกันกับที่มีการลงนามในสัญญา ห้างหุ้นส่วนจำกัด ไทยนครรุ่งเรืองกิจ นำสัญญาจ้างฉบับดังกล่าวไป捺ชื่อ ค่าเอกสารและลงนามในสัญญา ห้างหุ้นส่วนจำกัด ไทยนครรุ่งเรืองกิจ นำสัญญาจ้างฉบับดังกล่าวไป捺ชื่อโดยวิธีการ捺ชื่อเอกสารเป็นตัวเงินแทนการปิดและลงนามในสัญญา นางมณีพรรณ โพธิ์มูล เจ้าหน้าที่ สรรพากร อำเภอวังน้ำเย็น จังหวัดสระบุรี ซึ่งปรากฏชื่อเป็นผู้รับ捺ชื่อเอกสารเป็นตัวเงินแทนการ

ปิดแต่เม็ง...

ปิดแสตมป์เอกสารในสัญญาจ้างดังกล่าว ให้ถ้อยคำต่อองค์คณะพนักงานได้ทราบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ว่า ในสลักหลังตราสาร (อ.ส.๕) เป็นเอกสารที่ต้องแนบอยู่กับสัญญาฉบับจริงเสมอ ไม่ว่าสัญญานั้น จะได้มีการลงนามโดยคู่สัญญาแล้วหรือไม่ก็ตาม และไม่สามารถที่จะให้ผู้หนึ่งผู้ใดมาชำระค่าอากรแสตมป์โดยไม่นำเอกสารสัญญาฉบับจริงมาแสดงต่อหน้าเจ้าหน้าที่สรรพากรได้ ทั้งนี้ ตามประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับอาการแสตมป์ (ฉบับที่ ๓๗) เรื่อง กำหนดวิธีการชำระอากร เป็นตัวเงินแทนการปิดแสตมป์เอกสาร สำหรับตราสารบางลักษณะกำหนดให้ต้องนำตราสารฉบับจริง มาประกอบการชำระอากรแสตมป์เท่านั้น ประกอบกับนโยบายธนาคารไทย จุลยานนท์ นักวิชาการ สรรพากรชำนาญการ สำนักงานสรรพากรพื้นที่ สาขาเมืองสงขลา ให้ถ้อยคำโดยสอดคล้องกันว่า ในการชำระอากรเป็นตัวเงินแทนการปิดแสตมป์เอกสารในกรณีของสัญญาจ้างทำของ เป็นไปตาม หลักเกณฑ์และวิธีการตามประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับอาการแสตมป์ (ฉบับที่ ๓๗) เรื่อง กำหนดวิธีการชำระอากรเป็นตัวเงินแทนการปิดแสตมป์เอกสาร สำหรับตราสารบางลักษณะ ซึ่งประกาศใช้เมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๓๘ และใช้บังคับจนถึงปีจุบัน โดยในข้อ ๓ (๓) บัญญติให้ ต้องนำตราสารซึ่งก็คือสัญญาจ้างทำของมาสลักหลัง ดังนั้น ในทางปฏิบัติเวลาบุคคลมาติดต่อ เพื่อชำระอากรเป็นจำนวนเงินแทนการปิดแสตมป์เอกสารจึงต้องนำตราสารมาด้วยเสมอ เนื่องจาก ผู้รับชำระอากรจะต้องนำข้อมูลในสัญญามาบันทึกลงในระบบเกี่ยวกับสัญญาจ้างทำของ กรมสรรพากร สำเนาตราสารที่ได้รับจากการส่งโทรศัพท์ไม่สามารถนำมาชำระค่าอากรได้ เนื่องจากต้องนำตราสารตัวจริงมาประกอบด้วย ตามประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับอาการ แสตมป์ (ฉบับที่ ๓๗) ฯ และในการชำระอากรเป็นตัวเงินแทนการปิดแสตมป์เอกสารสามารถชำระ อากรเป็นตัวเงินแทนการปิดแสตมป์เอกสารที่สำนักงานสรรพากรในพื้นที่ได้ ก็ได้ จากข้อเท็จจริง ดังกล่าวเห็นว่า ในขั้นตอนการดำเนินการสอบราคาจ้าง แม้จะผู้ฟ้องคดีอ้างว่าได้จัดส่งประกาศ การสอบราคาโดยตรงไปยังผู้มีอาชีพเกี่ยวกับการติดตั้งระบบไฟฟ้า โดยปรากฏหลักฐานท้ายคำฟ้อง ตามหนังสือโรงเรียนวัดบ่อสระวิทยาทาน ที่ ศธ ๐๔๑๔๕.๑๐๕/๑๕๙ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๓๙ จัดส่งประกาศสอบราคาให้แก่ห้างหุ้นส่วน ส. สองนคร ห้างหุ้นส่วนจำกัด ภ. แสงจันทร์วัสดุ ห้างหุ้นส่วนจำกัด พรหมพิพัฒน์ธุรกิจ และห้างหุ้นส่วนจำกัด ไทยนครรุ่งเรืองกิจ แต่ไม่ปรากฏ หลักฐานเกี่ยวกับการจัดส่งหนังสือทางไปรษณีย์ลงที่เบียน หรือมีการปิดประกาศสอบราคา ณ ที่ทำการอำเภอ องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น โรงเรียนวัดบ่อสระวิทยาทานแต่อย่างใด หากมีการ จัดส่งประกาศและหนังสือเชิญชวนเผยแพร่ให้รู้กันอย่างกว้างขวางจริงย่อมมีหลักฐานการจัดส่งประกาศ และหนังสือเชิญชวนให้ตรวจสอบได้ และอาจมีผู้ประกอบการที่มีสถานที่ประกอบการตั้งอยู่ใน พื้นที่จังหวัดสงขลาหรือจังหวัดใกล้เคียงเข้ามารับของสอบราคา แต่กลับมีเพียงห้างหุ้นส่วนจำกัด ไทยนครรุ่งเรืองกิจ ซึ่งมีที่ตั้งอยู่ในจังหวัดปะจีนบุรี และห้างหุ้นส่วนจำกัด ส. สองนคร ซึ่งมีที่ตั้งอยู่ใน จังหวัดสระแก้ว มารับของสอบราคา นอกจากนี้ ยังปรากฏข้อเท็จจริงจากคำให้การของนายจีรวัช ชัยชนะ

/หุ้นส่วนผู้จัดการ...

หุ้นส่วนผู้จัดการของห้างหุ้นส่วนจำกัด ไทยนครรุ่งเรืองกิจ ผู้รับจ้างโครงการปรับปรุงระบบไฟฟ้าที่พิพาท ให้การต่อองค์คณะพนักงานได้ส่วนว่า เดิมห้างหุ้นส่วนจำกัดดังกล่าวมีหุ้นส่วน ๒ คน คือ ตนและนายสมยศ ไชยศรี ผู้อำนวยการบ้านซึ่งเจริญ จังหวัดสระบุรี ก้า โดยตนเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ แต่ประมาณปี พ.ศ. ๒๕๕๐ นายสมยศ ขอออกจากการเป็นหุ้นส่วน เนื่องจากมีเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการรับจ้างปรับปรุงระบบไฟฟ้าของโรงเรียนที่จังหวัดสงขลา แต่นายสมยศ ยังคงอยู่และนำตนเกี่ยวกับเอกสารที่ใช้ในการยื่นของราคาว่าต้องทำแบบใด รวมถึงการเสนอราคา เมื่อได้รับเงินค่าจ้าง นายสมยศ ในฐานะหุ้นส่วนผู้จัดการ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ไทยนครรุ่งเรืองกิจ และห้างหุ้นส่วนจำกัด ส. ส่องนคร จะได้รับส่วนแบ่งร้อยละ ๒๐ ของราคากลางที่รับจ้าง ส่วนนายจีรวัช ชัยชนะ หุ้นส่วนผู้จัดการของห้างหุ้นส่วนจำกัด ไทยนครรุ่งเรืองกิจ จะได้รับร้อยละ ๓๐ และ อีกร้อยละ ๓๐ จะนำไปจ่ายค่าแรง ส่วนร้อยละ ๒๐ ที่คงเหลือ คือต้นทุนที่แท้จริง ประกอบกับ ข้อเท็จจริงว่า การสอบราคาดังกล่าวมีเพียงห้างหุ้นส่วนจำกัด ไทยนครรุ่งเรืองกิจ และห้างหุ้นส่วนจำกัด ส. ส่องนคร มารับซองสอบราคา และห้างหุ้นส่วนจำกัด ไทยนครรุ่งเรืองกิจ ยื่นของเสนอราคา เพียงรายเดียว โดยห้างหุ้นส่วนจำกัดห้องดังกล่าว มีนายสมยศ เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ข้อเท็จจริงดังกล่าวจึงเชื่อได้ว่า ผู้ฟ้องคดีจึงใจปกปิดประกาศสอบราคาโดยเจตนาไม่เปิดโอกาส ให้มีผู้เสนอราคายื่นเข้ามาแข่งขันราคาก่อนที่จะเป็นธรรม โดยไม่มีการจัดส่งประกาศสอบราคาให้แก่ ผู้ที่สนใจหรือมีการปิดประกาศสอบราคาดังกล่าวไว้ตามสถานที่ต่าง ๆ ตามที่กำหนดในระเบียบ สำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๓๐ เพื่อเอื้อประโยชน์ให้กับห้างหุ้นส่วนจำกัด ไทยนครรุ่งเรืองกิจ เป็นผู้มีสิทธิได้ทำสัญญากับโรงเรียนวัดบ่อสรวงวิทยาทาน มีฉะนั้น หากผู้ฟ้องคดี เห็นว่าการดำเนินการดังกล่าวเป็นไปโดยไม่ชอบตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ก็ควรที่จะหักหัวก่อนที่จะลงนามในสัญญา อีกทั้ง ไม่เป็นการยากที่ผู้ฟ้องคดี จะตรวจสอบเอกสารการดำเนินการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการสอบราคาจ้าง แต่ข้อเท็จจริงปรากฏตาม บันทึกถ้อยคำของนางวัลลพร ทองล่อง นางสุชาดา จันทะโน และนางระราย ภมลเจริญ คณะกรรมการ เปิดซองสอบราคา ที่ได้ให้ถ้อยคำสำคัญล้อลงกันว่า ราคากลางจำนวน ๒๖๔,๘๗๗ บาท เป็นราคา ที่ผู้ฟ้องคดีแจ้งแก่คณะกรรมการเปิดซองสอบราคา โดยไม่มีการตั้งคณะกรรมการกำหนดราคากลาง แต่อย่างใด ประกอบกับเมื่อพิจารณาถ้อยคำของนายจีรวัช หุ้นส่วนผู้จัดการของห้างหุ้นส่วนจำกัด ไทยนครรุ่งเรืองกิจ จึงเห็นได้ว่า ในกรณีดังกล่าวจึงเป็นการอนุมัติจ้างในราคางเพียงร้อยละ ๕๐ ของราคากลางตามสัญญา การดำเนินการโครงการที่พิพาทโดยไม่เปิดโอกาสให้มีผู้เสนอราคายื่นเข้ามาแข่งขันราคาก่อนที่จะเป็นธรรม การกระทำการดังกล่าวจึงเป็นการอนุมัติจ้างในราคางเพียงร้อยละ ๕๐ ของราคากลางตามสัญญา งบประมาณเกินกว่าค่าจ้างโดยปกติทั่วไปเป็นจำนวนมาก นอกจากนี้ การที่ห้างหุ้นส่วนจำกัด ไทยนครรุ่งเรืองกิจ นำสัญญาจ้างเลขที่ ๓/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๙ ไปเสียค่า

/เอกสารแสดงป...

อาการแสดงปีที่สำนักงานสุรพรพิพิธ์สาขาวังน้ำเย็น จังหวัดสระบุรีแก้ว ในวันเดียวกันกับวันที่มีการลงนามในสัญญาดังกล่าวที่จังหวัดสงขลา โดยในทางปฏิบัติต้องนำสัญญาฉบับจริงมาแสดงต่อเจ้าหน้าที่สุรพรพิพิธ์ ตามประกาศอธิบดีกรมสุรพรพิพิธ์เรียกวันนี้ว่า "วันเดียวกันกับวันที่มีการแสดงปี" (ฉบับที่ ๓๗) เนื่องกำหนดวิธีการชำระอาการเป็นตัวเงินแทนการปิดแสดงปีของ สำหรับตราสาร บางลักษณะกำหนดให้ต้องนำตราสารฉบับจริงมาประกอบการชำระอาการแสดงปีเท่านั้น ดังนั้น สำเนาตราสารที่ได้รับจากส่งไปยังสุรพรพิพิธ์จะไม่สามารถใช้เพื่อชำระอาการแสดงปีได้ ประกอบกับเมื่อพิจารณาถึงระยะเวลา ระหว่างจังหวัดสงขลาและจังหวัดสระบุรี ใกล้กันที่จะคาดหมายได้ว่าห้างหุ้นส่วนจำกัด ไทยนครรุ่งเรืองกิจ จะสามารถนำสัญญาฉบับจริงไปชำระอาการแสดงปีที่จังหวัดสระบุรีในวันเดียวกันที่ทำสัญญาได้ กรณีจึงเชื่อได้ว่า พฤติกรรมของผู้ฟ้องคดีเป็นการจัดเตรียมเอกสารไว้ก่อนล่วงหน้าเพื่อเลือกห้างหุ้นส่วนจำกัด ไทยนครรุ่งเรืองกิจ เป็นคู่สัญญา จึงไปกับปิดประกาศสอบราคาและจัดทำสัญญาจ้างโดยลงนามในสัญญาว่าล่วงหน้า แล้วมอบให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด ไทยนครรุ่งเรืองกิจ ไปก่อนวันที่ระบุในสัญญา โดยไม่เปิดโอกาสให้มีผู้เสนอราคารายอื่นเข้ามาแข่งขันราคาย่างเป็นธรรม และผู้ฟ้องคดีได้ออนุมัติเบิกจ่ายเงินค่าจ้างให้กับห้างหุ้นส่วนจำกัด ไทยนครรุ่งเรืองกิจ จำนวน ๒๖๓,๐๐๐ บาท ทั้งที่ต้นทุนการก่อสร้าง มีจำนวนเพียงร้อยละ ๒๐ ของราคารับปรุงระบบไฟฟ้าดังกล่าว ซึ่งเป็นการอนุมัติจ้างในราคางานก่อสร้าง วันเป็นผลมาจากการไม่เปิดโอกาสให้มีการแข่งขันราคาย่างเป็นธรรม การกระทำของผู้ฟ้องคดีดังกล่าวจึงเป็นผลโดยตรงที่เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ พฤติกรรมและการกระทำการของผู้ฟ้องคดีจึงมีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการและหน่วยงานการศึกษา มติคณะกรรมการรัฐมนตรีหรือนโยบายของรัฐบาล ประมาทเลินเลือหรือขาดการเอาใจใส่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติช่ำอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๔ วรรคสาม มาตรา ๘๕ วรรคสอง และมาตรา ๘๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗

คดีมีปัญหาที่จะต้องพิจารณาประการสุดท้ายว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสงขลา ที่ ๓๗/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๒ ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ เป็นคำสั่งชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

เมื่อได้รับนิจฉัยข้างต้นแล้วว่า พฤติกรรมและการกระทำการของผู้ฟ้องคดีมีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการและหน่วยงานการศึกษา มติคณะกรรมการรัฐมนตรีหรือ

/นโยบาย...

นโยบายของรัฐบาล ประมาณเดือนเลื่อหรือขาดการเอาใจใส่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่า เป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๔ วรรคสาม มาตรา ๘๕ วรรคสอง และมาตรา ๘๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติในการประชุมครั้งที่ ๙๒๙ – ๑๐๐/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๐ ว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดีมีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง จึงชอบด้วยกฎหมาย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงต้องสั่งลงโทษวินัยร้ายแรงผู้ฟ้องคดีตามฐานความผิดที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งมูลความผิด ตามมาตรา ๘๒ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๘๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับขณะนั้น ประกอบกับเมื่อพิจารณาจะดับโทษที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ใช้ดุลพินิจลงโทษผู้ฟ้องคดีคือ ปลดออกจากราชการ เป็นระดับโทษต่ำสุดของฐานผิดวินัยอย่างร้ายแรงแล้ว ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสงขลา ที่ ๑๓๒/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๒ ปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๙๒๙ – ๑๐๐/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๐ จึงชอบด้วยกฎหมาย

ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสงขลา ที่ ๑๓๒/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๒ ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ภายหลังจากที่ ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการไปแล้วกินสามปี จึงขัดต่อมาตรา ๑๐๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ จึงไม่สามารถถอนคำสั่งลงโทษได้ นั้น โดยที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๖๒ บัญญัติให้ยกเลิกมาตรา ๑๐๒ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน มาตรา ๑๐๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดซึ่งออกจากราชการ อันมิใช่เพราเหตุตาย มีกรณีถูกกล่าวหาเป็นหนังสือก่อนออกจากราชการว่า ขณะรับราชการ ได้กระทำการหรือละเว้นกระทำการใด อันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ถ้าเป็นการกล่าวหาต่อผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นหรือต่อผู้มีหน้าที่สืบสวน สอบสวนหรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบทองทางราชการ หรือเป็นการกล่าวหาของผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น หรือมีกรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาคดีอาญา ก่อนออกจากราชการว่า ในขณะรับราชการได้กระทำความผิดอาญาอันมิใช่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาณที่ไม่เกี่ยวกับราชการหรือความผิดหลุ่โหง ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยมีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณา ดำเนินการทางวินัย และ สั่งลงโทษตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้ต่อไปได้ เสมือนว่าผู้นั้นยังมิได้ออกจากราชการ แต่ต้องสั่ง

/ลงนาม...

ลงโทษภายในสามปี นับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ เห็นว่า แม้บทบัญญัติตั้งกล่าวจะบัญญัติให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุจะต้องดำเนินการสั่งลงโทษทางวินัยแก่อตีดข้าราชการครูหรือบุคลากรทางการศึกษาที่ถูกกล่าวหาภายนอกในสามปี นับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ แต่เมื่อกระบวนการลงโทษทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดีได้เสร็จสิ้นลง โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งที่ ๓๗/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๒ ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการแล้ว ก่อนที่พระราชบัญญัติจะเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ จะมีผลบังคับใช้ในวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๖๒ การออกคำสั่งลงโทษจึงต้องบังคับตามมาตรา ๑๐๒ แห่งพระราชบัญญัติจะเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งเป็นกฎหมายใช้บังคับในขณะนี้นั่นที่บัญญัติว่า ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำหรือล้อเลียน กระทำการใดที่พึงเห็นได้ว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และเป็นการกล่าวหาเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น หรือต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนหรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือจะเบียบของทางราชการ หรือเป็นการกล่าวหาเป็นหนังสือโดยผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น หรือมีกรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทที่ไม่เกี่ยวกับราชการหรือความผิดลหุโทษ แม้ภายหลังผู้นั้นจะออกจากราชการไปแล้ว เว้นแต่ออกจากราชการเพรำทยา ผู้มีอำนาจจاتามมาตรา ๕๓ มีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาตามมาตรา ๕๕ และดำเนินการทางวินัยตามที่บัญญัติในหมวดนี้ต่อไปได้ เสมือนว่าผู้นั้นยังมีได้ออกจากราชการ เนื่นแต่ผลการสอบสวนหรือพิจารณาปรากฏว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยที่จะต้องลงโทษทัณฑ์ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน ให้สั่งด้วย ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ภายหลังจากที่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการไปแล้วเกินสามปี จึงไม่ใช่การกระทำโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายแต่อย่างใด ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีรับฟังไม่เข้า

ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า การใต้ส่วนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่เปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดีต่อสู้ดีอย่างเต็มที่ ไม่ได้ได้ส่วนพยานต่อหน้าผู้ฟ้องคดี ไม่เปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดีนำพยานเข้าสืบหักล้างพยานของผู้กล่าวหา นั้น เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ลับ ที่ ปช ๐๐๑๖/๐๖๔๓ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๐ แจ้งผู้ฟ้องคดีให้รับทราบข้อกล่าวหา โดยผู้ฟ้องคดีรับทราบบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาเมื่อวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๖๐ และมีหนังสือลงวันที่ ๑๔ กรกฏาคม ๒๕๖๐ ขึ้นแจ้งแก้ข้อกล่าวหาแล้ว หากผู้ฟ้องคดีประสงค์จะอ้างพยานบุคคลหรือพยานหลักฐานใด ยื่นสามารถขอให้องค์คณะพนักงานไต่สวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรียกพยานหลักฐานหรือไต่สวนพยานบุคคลนั้นได้ แต่ไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีมีคำขอเรียกพยานหลักฐานหรือขอนำพยานบุคคลเข้าสืบเพิ่มเติมแต่อย่างใด จึงเห็นว่า การดำเนินการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชอบด้วยระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ว่าด้วยการใต้ส่วนข้อเท็จจริง พ.ศ. ๒๕๕๕ แล้ว ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีรับฟังไม่เข้า

/ส่วนที่...

ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า กรณีพิพาทที่เกิดขึ้น อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต ๑ ดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดีแล้ว โดยเห็นว่าไม่มีมูลความผิด จึงสั่งยุติเรื่อง การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติข่มลามความผิดในข้อพิพาทด้วยอีกรังส์ จึงเป็นการดำเนินการที่ซ้ำซ้อนในการพิจารณาลงโทษทางวินัยโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย นั้น เห็นว่า การดำเนินการทางวินัยของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต ๑ เป็นการปฏิบัติราชการในการบริหารงานบุคคลของเขตพื้นที่การศึกษาตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งถือเป็นคนละส่วนกับกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดำเนินการได้ส่วนข้อเท็จจริงและ มีมติข่มลามความผิดทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดี อันเป็นการดำเนินการตามขั้นตอนตามมาตรา ๙๑ แห่ง พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ได้ให้อำนาจแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และกรณีดังกล่าวไม่ถือว่าเป็นการพิจารณาโทษ ที่ซ้ำซ้อนแต่อย่างใด จึงไม่อาจยกເเอกสารสั่งยุติเรื่องในการดำเนินการทางวินัยครั้งก่อนมากล่าวอ้าง เพื่อให้หลุดพ้นจากความรับผิดจากกรณีพิพาทนี้ได้ ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้เช่นกัน การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย พิพากษายืน

นายกมล ศกลเดชา

ตุลาการเจ้าของสำนวน

ตุลาการหัวหน้าคณฑ์ศาลปกครองสูงสุด

นายสุรเดช พหลภาคย์

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายบรรยาย นาคယศ

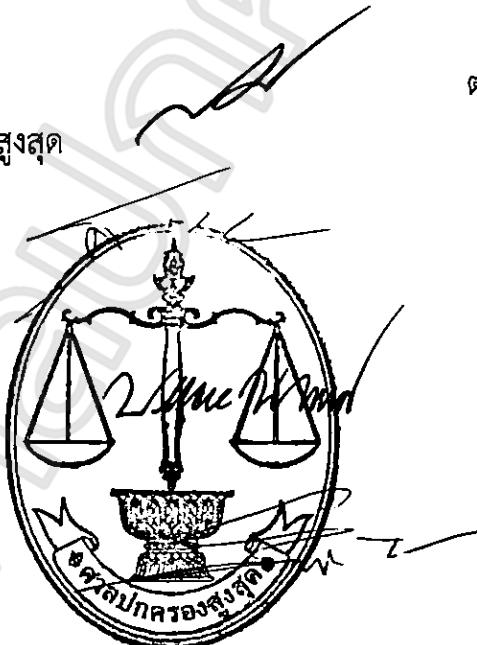
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสิทธานันต์ สิทธิสุข

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมฤทธิ์ ไชยวังค์

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ณัฐกฤษ ใจดี

ตุลาการผู้แต่งคดี : นายคนึง จันทร์สังเคราะห์

